

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ مَرَقَس

پيشگفتار

انجيلِ عيسیٰ مسیح که دَ وسيله مَرَقَسِ نويشته شُدِه از سِه انجيلِ ديگه کده قديمی تر و مُختصرتر آسته. متی و لوقا ام امکان دَره که امزی انجيلِ بحیثِ منبعِ استفاده کده بَشه. ای انجيلِ تولدِ عيسیٰ مسیح ره ذکر نمونه، بلکه قد واقعه ظهورِ يحيای تعمید دهنده شروع موشه و دَ باره غسلِ تعمید گرفتونِ عيسیٰ مسیح و آزمایش شی توره مَوگيه. بعد ازو کارها و مُعجزه های عيسیٰ مسیح ره بیان کده بطورِ واضح تشریح مونه و نشو میدیه که دَ پالوی دیگه مُعجزه ها عيسیٰ مسیح قُدرتِ بخششِ گناه ها و بُر کدونِ ارواحِ ناپاک ره ام دَره. دَ فصلِ های آخِرِ امزی انجيلِ دَ باره هفته آخِرِ زندگی عيسیٰ مسیح دَ روی زمی توره مَوگيه و دَ صلیبِ میخکوب شُدو و دُوباره زنده شُدون شی ره بیان مَوکنه.

مَرَقَسِ دَمزی انجيلِ تمامِ موضوعِ ها ره بطورِ مُختصر ذکر مونه، چُون از کلمه «دستی» کلو استفاده مونه تا دَ موضوعِ اصلی که دَ صلیبِ میخکوب شُدو و دُوباره زنده شُدونِ عيسیٰ مسیح آسته، برسه.

دَ امزی انجيلِ عيسیٰ کلو وختا مردُم ره نميله که دَ باره شی خبر تیت کُنه؛ امزی خاطر مَرَقَسِ میخایه که مُعجزه های شفا دَدو و تعلیم های عيسیٰ مسیح ره خاندنه ها دَ روشنی دَ «صلیبِ میخکوب شُدو» و «دُوباره زنده شُدون» عيسیٰ مسیح پی بُره.

عالمِ دَزی باور آسته که مَرَقَسِ ای انجيلِ ره بلده مسیحیای غیرِ یهود نوشته کده، چُون مَرَقَسِ دَ امزی انجيلِ بعضی رسم و رواجِ یهودیا ره بطورِ خاص بیان مونه.

فهرست عنوان ها

- یحیای تعمید دهنده راه ره بلده عیسی مسیح تیار مونه (فصل ۱ آیه ۱-۱۵)
- عیسی اولین یارا ره دعوت مونه (۱۶:۱)
- عیسی شفا میدیه (۲۱:۱)
- لاوی مالیه گیر پیرو عیسی موشه (۱۳:۲)
- د باره روزه و روز آرام و شفای آدم دست خشک د روز آرام (۱۸:۲) -
(۶:۳)
- جمعیت مردم از پشت عیسی موره (۷:۳)
- انتخاب کدون دوازده رسول (۱۳:۳)
- تهمت عالمای دینی د بله عیسی (۲۰:۳)
- آبه و برارون عیسی (۳۱:۳)
- عیسی مثل آورده توره موگيه (۱:۴)
- معجزه های عیسی (۳۵:۴)
- د باره پاکی و نجاست (۱:۷)
- ایمان یگ خاتون غیر یهود و شفای آدم گر و گنگه (۲۴:۷)
- نان ددو د چار هزار نفر (۱:۸)
- فریسیا معجزه طلب مونه (۱۱:۸)
- خمیرمایه فریسیا و هیروودیس (۱۴:۸)
- شفا ددون یگ آدم کور د بیت صیدا (۲۲:۸)
- اقرار پترس د باره مسیح (۲۷:۸)
- عیسی د باره مرگ خو پیشگویی مونه و تبدیلی شکل عیسی (۳۱:۸)
- باچه جندی شفا پیدا مونه (۱۴:۹)
- عیسی بسم د باره مرگ خو پیشگویی مونه (۳۰:۹)
- بحث د باره بزرگی (۳۳:۹)
- هرکسی که مخالف مونییه قد ازمو آسته (۳۸:۹)
- اخطار د وسوسه کننده ها (۴۲:۹)

دَ بَارِهَ طَلَاق (۱:۱۰)
 عِيسَى بَجَكِچَاي رِيزَه رِه بَرَكْت مِيدِه (۱۳:۱۰)
 آدَمِ سَرْمَايِه دَار و زَنْدِگِي اَبْدِي (۱۷:۱۰)
 سَوْمَنَه پِيشْگَوِييِ عِيسَى دَ بَارِهَ مَرگِ شِي و دَرخَاَسْتِ يَعْقُوبِ و يُوْحَنَّا
 (۳۲:۱۰)
 شَفَا دَدُونِ بَارْتِيمَاثُوسِ كُور (۴۶:۱۰)
 دَاخِلِ شُدُونِ عِيسَى دَ اَوْرُشَلِيمِ و لَعْنَتِ كَدُونِ دَرخْتِ اَنْجِيرِ (۱:۱۱)
 رِفْتُونِ عِيسَى دَ خَاَنَه خُدَا (۱۵:۱۱)
 دَرَسِ اَزِ دَرخْتِ اَنْجِيرِ (۲۰:۱۱)
 قُدْرَتِ و اِخْتِيَارَاتِ عِيسَى (۲۷:۱۱)
 مَثَلِ اِجَارَه كَارَايِ ظَالِمِ (۱:۱۲)
 سَوَالِ دَ بَارِهَ مَالِيَه و دَ بَارِهَ زَنْدِه شُدُونِ مُرْدِه هَا (۱۳:۱۲)
 بُزْرگْتَرِينِ حُكْمِ (۲۸:۱۲)
 دَاوُودِ و مَسِيحِ (۳۵:۱۲)
 عِيسَى مُرْدَمِ رِه دَ بَارِهَ عَالِمَايِ دِينِ خَبْرِدَارِ مُونَه (۳۸:۱۲)
 هَدِيَه يَگِ خَاَتُونِ بِيَوَه (۴۱:۱۲)
 پِيشْگَوِييِ دَ بَارِهَ آخِرِ زَمَانِ و پَسِ اَمْدُونِ مَسِيحِ (۱:۱۳)
 نَقْشِه قَتْلِ عِيسَى و خِيَاْنَتِ يَهُودَايِ اِسْخَرِيوْطِي (۱:۱۴)
 آخِرِي شَاْمِ عِيسَى قَد يَارَايِ شِي و پِيشْگَوِييِ دَ بَارِهَ اِنْكَارِ پِطْرُسِ (۱۲:۱۴)
 دُعَا كَدُونِ عِيسَى دَ بَاغِ كِتْسِيمَانِي و دِسْتِگِيرِ شُدُونِ شِي (۳۲:۱۴)
 عِيسَى دَ حُضُورِ شُورَايِ يَهُودِ و اِنْكَارِ پِطْرُسِ اَزِ عِيسَى (۵۳:۱۴)
 مَحْكُومِ شُدُونِ عِيسَى دَ مَرگِ و رِيشْخَنْدِي عَسْكَرَا دَ بَلَه شِي (۱:۱۵)
 مِيخْكَوبِ شُدُونِ عِيسَى دَ صَلِيبِ و دَفْنِ شُدُونِ شِي (۲۱:۱۵)
 دُوبَارَه زَنْدِه شُدُونِ عِيسَى (۱:۱۶)

یحییٰ تعمید دهنده راه ره بلده عیسیٰ مسیح تیار مونه

۱ شروع انجیل عیسیٰ مسیح باچه خدا.

۲ اینی پیشگوی د کتاب اشعیا نبی نوشته شده:

”ما رسول خو ره پیشلون تو ری مونم

تا راه تو ره پیش روی تو آماده کنه؛

۳ آواز کسی که د بیابو چیغ زده مویگه،

راه ره بلده خداوند آماده کنید

و راهروی شی ره راست-و-سیده کنید.“

۴ د مطابق امزی پیشگوی یحیای تعمید دهنده د بیابو ظاهر شد و یگ غسل تعمید ره اعلان کد که مردم توبه کنه تا گناهای ازوا بخشیده شنه. ۵ مردم از تمام منطقه یهودیه و اورشلیم بر شده د پیش ازو میمد و گناه های خو ره اقرار کده از دست ازو د دریای اردن غسل تعمید میگرفت. ۶ یحییٰ کالای ره که از پاشم اشتر بود مپوشید و د گرد کمر خو یگ کمر بند چرمی دشت و خوراک شی ملخ و عسل صحرا بی بود.

۷ او اعلان کده مویگفت: ”کسی که قدرت شی از مه کده کلو یه، بعد از مه مییه؛ ما حتی لایق شی ره ندرم که خم شده بند چپلی شی ره واز کنیم. ۸ ما شمو ره قد آو غسل تعمید ددم، لیکن او شمو ره قد روح القدس غسل تعمید میدیه.“

۹ د امزو روزا عیسیٰ از ناصیره جلیلیه آمد و د دریای اردن از دست یحییٰ غسل تعمید گرفت. ۱۰ و امی که عیسیٰ از او بر شد، او دید که آسمو شق شد و روح

الْقُدْسِ دَ شَكْلِ يَغِ كَوْتَرِ دَ بَلِهَ اَزُو نَازِلِ شُد. ^{۱۱} و يَغِ آوازِ اَزِ آسْمُو اَمَدِهَ كُفْت:
”تُو باچِهَ دوست- دَشْتَنِي مِهَ اَسْتِي كِهَ اَزِ تُو خُوش- و- رَاضِي اَسْتُم.“

^{۱۲} اوخته روح الْقُدْسِ دِستِي اُو رِهَ دَ بِيابُو بُرِد. ^{۱۳} اُو مُدَّتِ چَلِ رُوزِ دَ بِيابُو بُودِ و
شَيْطُو اُو رِهَ وَسُوسَهَ مُوَكِد؛ اُو دَ مِينَكَلِ جَانُورَايِ وَحْشِي بُودِ و مَلَايَكِهَ هَا خِدْمَتِ
شِي رِهَ مُوَكِد.

^{۱۴} بَعْدِ اَزِ دِستِگِيرِ شُدُونِ يَحِيِي عِيسِي دَ جَلِيلِيهَ رَفْت؛ اُو دَ اُونَجِي خُوشخَبْرِي
پادشاهِي خُدا رِهَ اِعْلانِ كَدِهَ ^{۱۵} مُوَكُفْت: ”وَختِ پُورِهَ شُدِهَ و پادشاهِي خُدا نَزْدِيكِ
اَسْتِه. پَسِ توبِهَ كُنِيِدِ و دَ خُوشخَبْرِي اِيْمانِ بِيرِيِد.“

عِيسِي اَوَّلِينِ يَارَا رِهَ دَعُوتِ مُونِه

^{۱۶} وَخْتِيكِهَ عِيسِي دَ لَبِ دَرِيَايِ جَلِيلِيهَ گِشْت- و- كُذَارِ مُوَكِد، اُو شِمْعُونِ و بَرَارِ
شِي اَنْدَرِياسِ رِهَ دِيِدِ كِهَ تُوْرِ مَاهِي_گِيرِي رِهَ دَ دَرِيَا پُورْتِهَ مُونِه، چُونِ اُونَا مَاهِي_گِيرِ
بُود. ^{۱۷} اُو دَزُوا كُفْت: ”اَزِ پُشْتِ اَزْمِهَ بِيِيِدِ تا شُمُو رِهَ شِكَارچِي مَرْدُمِ جُورِ كُنْم.“
^{۱۸} اُونَا فُورِي تُوْرِ هَايِ مَاهِي_گِيرِي خُو رِهَ اِيلِهَ كَدِهَ اَزِ پُشْتِ اَزُو رِيِي شُد. ^{۱۹} وَخْتِي
كَمِ وَرِي پِيَشِ رَفْت، اُو يَعْقُوبِ باچِهَ زِبْدِي و بَرَارِ شِي يُوْحَنَّا رِهَ دِيِدِ كِهَ دَ مَنِه
كِشْتِي تُوْرِ هَايِ مَاهِي_گِيرِي خُو رِهَ اَمَادِهَ مُونِه. ^{۲۰} اُو دِستِي اُونَا رِهَ كُويِ كَدِ و اُونَا
اَتِهَ خُو زِبْدِي رِهَ قَدِ مَزْدُوركارَا دَ كِشْتِي اِيلِهَ كَدِهَ اَزِ پُشْتِ اَزُو رِيِي شُد.

عِيسِي يَغِ اَدَمِ جِنْدِي رِهَ شِفا مِيْدِيه

^{۲۱} اوخته اُونَا دَ شَارِ كَفَرْنَا حُومِ رَفْت. دَ اُونَجِي عِيسِي دَ رُوزِ اَرَامِ فُورِي دَ عِبَادَتِ
خَانِهَ دَرَامَدِ و دَ تَعْلِيمِ دَدُو شُرُوعِ كَد. ^{۲۲} مَرْدُمِ اَزِ تَعْلِيمِ شِي حِيْرُو مَنَد، چُونِ اُو رَقْمِ
كُسي كِهَ صَاحِبِ قُدْرَتِ- و- اِخْتِيَارِ بَشِهَ دَزُوا تَعْلِيمِ دَد، نِهَ رَقْمِ عَالِمَايِ دِينِ.

^{۲۳} دَ امزُو غَيْت دَ عِبَادَتِ خَانِه اَزوا يگ آدم بُود که روح ناپاک دَشت. اُو چيغ زده گُفت: ^{۲۴} ”اَي عيساي ناصري، قد ازمو چي غرض دَري؟ ايا اَمَدِے که مو ره نابود کُني؟ ما تو ره مينخشم که تو کي اَستي؛ تُو اَمُو مُقَدَّسِ خُدا اَستي.“ ^{۲۵} ليکن عيساي دَ بَلِه اَزو هَيبَت كده گُفت: ”چُپ بَشِي و اَزو بُر شُو!“ ^{۲۶} اوخته روح ناپاک اَمُو آدم ره سخت تکان دَد و قد آوازِ بلند چيغ زده اَزو بُر شُد. ^{۲۷} پگ اَزوا تعجب كد، دَ اندازه که از يگديگه خُو پُرسان كده موكُفت: ”اَي چيزخيل اَسته؟ يگ تعليم نو قد قُدرت-و-اِختيار! اُو حتَي دَ بَلِه ارواح ناپاک اَمر مونه و اونا از ايد شي موشه!“ ^{۲۸} و خبر اَزو فوري دَ تمام منطقه هاي گِرد-و-بَر جليليه تيت شُد.

شفا دَدونِ ناجورا

^{۲۹} امي که عيساي و ياراي شي از عبادت خانه بُر شُد، اونا فوري قد يعقوب و يوحنا دَ خانه شمعون و اندرياس دَرآمد. ^{۳۰} خُسرمادرِ شمعون تو كده خاو شُد. اونا دِستي اُو ره از حال اَزو باخبر كد. ^{۳۱} اوخته عيساي پيش اَمَد و دِست شي ره گِرَفته اُو ره باله كد و تو اُو ره ايله كد و اُو دَ خِدمتِ اَزوا مَشغول شُد.

^{۳۲} دَ امزُو شام بعد از آفتو شِشتو، اونا تمامِ ناجورا و جندي ها ره دَ پيشِ عيساي اُورد. ^{۳۳} و پگِ مَرْدُمِ شارِ دَ پيشِ درگه جَم شُد. ^{۳۴} عيساي غَدَر كسا ره که دَ ناجوري هاي رقم رقم گِرَفتار بُود، شفا دَد و غَدَر جنيات ره بُر كد، و لِي نَه اِشْت که جنيات توره بُگيه، چراکه اونا اُو ره مينخشيد.

عيساي دَ سراسرِ جليليه تبليغ مونه

^{۳۵} صَباح گاه وختيکه هنوز تريك بُود، عيساي باله شده از خانه بُر شُد و دَ يگ بيابو رفته دَ اُونجِي مَشغولِ دُعا شُد. ^{۳۶} شمعون و رفيقاي شي دَ پاليدونِ اَزو بُر شُد. ^{۳۷} وختيکه اُو ره پيدا كد، دَزو گُفت: ”پگِ مَرْدُمِ تُو ره موياله.“ ^{۳۸} اُو دَزوا گُفت: ”بيد که يگو جاي ديگه دَ آغيلاي گِرد-و-بَر بوري، تا دَ اُونجِي ام خوشخبري ره

إعلان كنم، چون بلده امزی كار برو امدیم.

پاك شدنِ آدمِ كولى گرفته

^{۳۹} پس عيسى د سراسرِ جليليه و عبادت خانه های ازوا و عظم مؤكد و جنیات ره بر مؤكد. ^{۴۰} یگ آدم كولى گرفته پیش شی امده زانو زد و عذر-و-زاری كده دزو گفت: "اگه تو بخاهی میتنی مره پاك كنى." ^{۴۱} دل عيسى د حال ازو سوخت، دست خو ره دراز كد و د بله ازو ايشته گفت: "ما میخایم، پاك شو." ^{۴۲} فوری مَرَضِ كولى ازو دور شد و او پاك شد.

^{۴۳} عيسى او ره سخت منع كد و بدونِ طال-و-طول او ره ریی كده ^{۴۴} دزو گفت: "هوش كو كه د كس چیز نگی، بلکه رفته خود ره د پیشوا نشو بدی و بلده پاك شدن خو چیزی ره كه موسى امر كده تقدیم كو تا بلده ازوا یگ شاهدی بشه." ^{۴۵} لیکن او برو رفته د إعلان كدون امزو توره شروع كد، د اندازه كه عيسى دیگه نتنست د شار داخل شنه، بلکه د برون شار د جایای گوشه مؤمند و مردم از هر طرف د پیش شی میمد.

جور شدنِ یگ آدمِ فلج

^۱ بعد از چند روز وختیکه عيسى بسم د كفرناحوم داخل شد، خبر تیت شد كه او د خانه آسته. ^۲ اوخته تعدادِ كلونِ مردمِ جم شد، د اندازه كه حتی برون درگه خانه ام جای نبود و او كلام ره بلده ازوا بیان مؤكد. ^۳ د امزو غیت مردمِ یگ آدمِ فلج ره كه د وسیله چار نفر آورده شد، د پیش عيسى مؤبرد. ^۴ مگم وختی اونا بخاطر جمعیتِ مردمِ نتنست كه او ره د پیش عيسى بیره، اونا بامِ بله سر عيسى ره كند. بعد از سلاخ كدون بام، اونا امو جاگه ره كه آدمِ فلج د بله شی خاو بود، تاه كد. ^۵ وختیکه عيسى ایمان ازوا ره دید، او د آدمِ فلج گفت: "باچه

مه، گناه های تو بخشیده شد.^۶ ولے بعضی عالمای دین که د اونی شیشه بود، د دل خو سوال کد که: ^۷”چرا ای آدم ای رقم موگیه؟ ای کفرگویی آسته! کی میتنه گناه ها ره ببخشه بغیر از خدا و بس؟“^۸ عیسی فوری د روح خو پی برد که اونا د دل های خو چی فکر مونه. اوخته دزوا گفت: ”چرا ای رقم فکرا ره د دل های خو جای میدید؟“^۹ کدم شی آسوتر آسته که د امزی آدم فلج بگی: ’گناه های تو بخشیده شد، یا ای که ’باله شو و جاگه خو ره گرفته بورو؟‘^{۱۰} مگم تا بدید که «باچه انسان» د روی زمی قدرت-و-اختیار بخشیدون گناه ها ره دره بنگرید که چیز کار مونم.“ پس د آدم فلج گفت: ^{۱۱}”دز تو موگم، باله شو، جاگه خو ره گرفته خانه خو بورو.“^{۱۲} او باله شد و فوری پیش روی پگ ازوا جاگه خو ره گرفته ری شد، بطوری که پگ ازوا حیرو مند و خدا ره ستایش کده گفت: ”امی رقم کار ره موهرگز ندیدے.“

لاوی مالیه گیر یار عیسی موشه

^{۱۳} عیسی بسم د لب دریا رفت و پگ مردم د پیش ازو آمد و او اونا ره تعلیم دد.
^{۱۴} د حالیکه او مورفت، لاوی باچه حلفی ره دید که د جای مالیه گرفتو شیشه و او دز شی گفت: ”از پشت ازمه بیه.“ و او باله شده از پشت ازو ری شد.
^{۱۵} د حالیکه عیسی د خانه لاوی سر دسترخو شستد، تعداد کلون مالیه گیرا و گناهکارا ام آمده قد ازو و یارای شی شست، چون د اونی غدر کسا بود که ازو پیروی موکد.^{۱۶} وختی عالمای دین فریسیا دید که او قد مالیه گیرا و گناهکارا نان موخوره، اونا د یارای شی گفت: ”چرا او قد مالیه گیرا و گناهکارا نان موخوره؟“
^{۱۷} امی که عیسی ای توره ره شنید، او دزوا گفت: ”کسای که جور آسته، د طبیب ضرورت ندره، بلکه ناجورا ضرورت دره. ما نمدم که مردمای عادل ره دعوت کنم، بلکه آمدیم که گناهکارا ره دعوت کنم.“

د بَارِه روزه

^{۱۸} د امزو زمان شاگردای یحیی و فریسیا روزه می‌گرفت. اوخته مردم پیش عیسی آمده دزو گفت: ”چرا شاگردای یحیی و شاگردای فریسیا روزه می‌گیره، مگم یارای از تو روزه نمی‌گیره؟“ ^{۱۹} عیسی دزوا گفت: ”آیا مهمونای توی خانه تا وختیکه داماد قد ازوا آسته، میتنه روزه بگیره؟ نه. تا زمانیکه داماد قد ازوا آسته، اونا نمیتنه روزه بگیره. ^{۲۰} مگم روزای مییه که داماد از وا گرفته موشه؛ اوخته د امزو روز اونا روزه می‌گیره. ^{۲۱} هیچ کس یگ ثوئه رخت نو ره د کالای کهنه پینه نموکنه، اگه بکنه، امو رخت پینه شده ازو کنده موشه و پارگی شی از بد بدتر موشه. ^{۲۲} و هیچ کس شراب تازه ره د مشک های کهنه شیو نمونه. اگه بکنه، شراب مشک ها ره میترقنه و شراب لوو شده مشک ها ضایع موشه، بلکه شراب تازه ره د مشک های نو شیو مونه.“

د بَارِه روزِ آرام

^{۲۳} د یگ روزِ آرام عیسی از منه کشت های گندم تیر موشد و یارای شی د حین رفتو شروع د کندون خوشه های گندم کد. ^{۲۴} فریسیا دزو گفت: ”توخ کو، چرا اونا کاری ره مونه که د روزِ آرام روا نییه؟“ ^{۲۵} او دزوا گفت: ”آیا شمو هرگز نخانیدید که داوود چیز کار کد، وختیکه خود شی و رفیقای شی محتاج نان و گُشنه بود؟“ ^{۲۶} او د زمان ابیاتار پیشوای بزرگ د خانه خدا داخل شد و نان تقدیم شده ره خورد که خوردون شی بغیر از پیشوایو بلده هیچ کس روا نییه؛ و او د رفیقای خو ام دد.“ ^{۲۷} اوخته عیسی دزوا گفت: ”روزِ آرام بلده انسان مقرر شد، نه که انسان بلده روزِ آرام. ^{۲۸} د امزی حساب «باچه انسان» صاحبِ روزِ آرام ام آسته.“

شفای آدمِ دستِ خشک شده

۳ عیسی بسم دَ عِبَادَتِ خانِه داخل شد. دَ اُونجی یگ آدم بود که دست شی خشک شد. ۴ اونا نظر شی دَ عیسی بود تا بنگره که اگه او امو آدم ره دَ روزِ آرام شفا بدیه، اونا او ره ملامت کنه. ۵ پس او دمزو آدم دست خشک شده گفت: ”بیه، دَ مینکل جای ایسته شو.“ ۶ اوخته او دزوا گفت: ”آیا دَ روزِ آرام نیکی کدو روا آسته یا بدی کدو، نجات ددون جان یا کشتون شی؟“ اونا چپ مند. ۷ عیسی چار طرف خو قد قار سون ازوا توخ کد و از سنگدلی ازوا جگرخون شده دزو آدم گفت: ”دست خو ره دراز کو.“ او دراز و دست شی جور شد. ۸ اوخته فریسیا برو رفت و فوری قد طرفدارای هیرودیس دَ ضدِ عیسی نقشه کشید که چی رقم او ره نابود کنه.

جمعیتِ مردم از پشتِ عیسی موره

۹ عیسی قد یارای خو سون لبِ دریا رفت و یگ جمعیتِ کته از جلیلیه از پشت شی ری شد؛ ۱۰ و از یهودیه، اورشلیم، ادمیه، از او طرف دریای اُردن و از منطقای صور و صیدون ام جمعیتِ کته مردم وختی دَ باره کارای ازو شنید، دَ پیش شی آمد. ۱۱ بخاطر جمعیتِ کلو او دَ یارای خو گفت که یگ کشتی بلده شی آماده کنه تا مردم دَ بله ازو بیر-و-بار نکنه. ۱۲ چون او غدر کسا ره شفا دده بود، امزو خاطر هر کسی که ناجوری دشت دَ بله ازو تشه موکد تا دَ جان شی دست بزنه. ۱۳ هر غیتیکه ارواحِ ناپاک او ره میدید، دَ پیش شی روی دَ خاک موفتد و چیغ زده موگفت: ”تو باچه خدا آستی!“ ۱۴ مگم عیسی سخت تاکید کده دزوا امر موکد که او ره برملا نکنه.

انتخابِ کدونِ دوازده رسول

^{۱۳} اوخته عیسی د بِلِه کوه رفت و کسای ره که میخاست د پیش خو طلب کد و اونا د پیش ازو آمد. ^{۱۴} او دوازده نفر ره کوی کده [اونا ره «رسول» لقب دد]، تا قد شی یگجای بشه و تا اونا ره بلده و عظم کدو ربی کنه ^{۱۵} و اونا قدرت دشته بشه که جنیات ره بر کنه. ^{۱۶} [امو دوازده نفر ره که مقرر کد] اینیا بود: شمعون که او ره پترس نام ایشته، ^{۱۷} یعقوب باچه زبدي و یوحنا برار یعقوب که اونا ره «بوآنگس» یعنی «باچه های گرگرداغ» نام کد؛ ^{۱۸} اندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب باچه حلفی، تددی، شمعون غیرتی ^{۱۹} و یهودای اسخریوطی که یهودای اسخریوطی عیسی ره د گیر دد.

تَهْمَتِ عَالِمای دین د بِلِه عیسی

^{۲۰} اوخته عیسی خانه رفت و مردم بسم جم شد د اندازه که او و یارای شی بلده نان خوردو ام فرصت پیدا نَتَنِست. ^{۲۱} وختیکه قومای نزدیک شی ای ره شنید، اونا آمد تا او ره بیره، چون اونا موگفت که او عصاب خو ره از دست دده.

^{۲۲} عالمای دین که از اورشلیم آمده بود، موگفت: «او بعزلبول دره و جنیات ره د کومک سردسته جنیات بر مونه.»

^{۲۳} پس عیسی اونا ره پیش خو کوی کد و مثل اُورده دزوا گُفت: «شیطو چطور میتنه که شیطو ره بر کنه؟ ^{۲۴} اگه یگ مملکت د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، او مملکت نمیتنه که استوار بُمَنه. ^{۲۵} و اگه یگ خانوار د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، او خانوار نمیتنه که استوار بُمَنه. ^{۲۶} اگه شیطو ام د ضد خود خو باله شنه و تقسیم تقسیم شنه، او نمیتنه که مقاومت کنه، بلکه آخر شی رسیده. ^{۲۷} امی رقم هیچ کس نمیتنه که د خانه آدم زور تو داخل شنه و مال های شی ره چور- و- چپاؤل کنه تا که اول آدم زور تو ره بسته نکنه؛ ولی بعد ازو میتنه خانه ازو ره چپاؤل کنه.

٢٨ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، تمام گُناه های انسان و هر رقم کُفرگویی که گُنه، بخشیده مُوشه. ٢٩ مگم هر کسی که دَ ضِدِ روحِ اَلْقُدسِ کُفرگویی گُنه، تا اَبَدِ بخشیده نَمُوشه، بَلکه اُو محکوم دَ گُناه اَبَدی اَسته. ٣٠ چُون اونا مُوگفت: ”اُو یگ روح ناپاک دَره.“

آبه و برارونِ عیسی

٣١ اوخته آبه و برارونِ عیسی اَمَد و دَ بُرو ایسته شُده یگو کس ره ریی کد تا اُو ره کوی گُنه. ٣٢ جمعیتِ مردُم دَ گِرد اَزو شِشْتد و اونا دَزو گُفت: ”آبه تُو و برارون تُو دَ بُرو یه و تُو ره طلب مونه.“ ٣٣ اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آبه مه کی اَسته و برارون مه کی یه؟“ ٣٤ و سُونِ امزُو کسای که دَ گِرد شی شِشْتد، توخ کده گُفت: ”اینیا آبه و برارون مه اَسته؛ ٣٥ چُون هر کسی که خاست-و-اراده خُدا ره دَ جای بیره، اونمُو برار و خوار و آبه مه اَسته.“

مَثَلِ تَحْمِ زَدونِ دیغو

٣٤ عیسی بسم دَ لبِ دریا دَ تعلیم دَدو شروع کد. جمعیتِ کُته دَ گِردِ اَزو جَم شُد، دَ اندازه که اُو دَ یگ کِشتی که دَ مَنه دریا بُود سوار شُده شِشْت دَ حالیکه تمام جمعیتِ دَ لبِ دریا ایسته بُود. ٣ اُوخته اُو مَثَلِ اُورده چیزای کَلو بلده ازوا تعلیم دَد و دَ تعلیم خُو دَزوا گُفت:

٣ ”گوش کُنید، یگ دیغو بلده تَحْمِ زَدو بُرو رفت. ٤ دَ حالیکه تَحْمِ ره پاش میدد، یگ مقدار شی دَ راه اُفتد و مُرغکو اَمده اونا ره خورد. ٥ یگ مقدار دیگه شی دَ زمینِ سنگلاخ اُفتد، دَ جایی که خاکِ کَلو نَدشت؛ اونا دَ زودی سوز کد، چراکه خاک غُوج نَبود. ٦ مگم وختیکه اُفتو بُر شُد، اونا سوخت و ازی که ریشه نَدشت خُشک شُد. ٧ و یگ مقدار شی دَ مینکلِ خارا اُفتد و خارا کُته شُده اونا ره قَبه کد

و اونا حاصل ندد. ^۸ یگ مقدار دیگه شی د زمین خوب اُفتد و نمر دد یعنی سوز کده کته شد و حاصل دد: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر. ^۹ بعد ازو عیسی گفت: ”هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره!“

معنای مثل تخم زدون دیغو

^{۱۰} وختیکه عیسی تنها بود، نفرای گرد-و-بر شی قد امزو دوازده یار د باره امزی مثل ها ازو پرسان کد. ^{۱۱} او دزوا گفت: ”پی بردون راز پادشاهی خدا بلده شمو بخشیده شده، مگم بلده مردمای برو تمام چیزا د مثل گفته موشه، ^{۱۲} تا

اونا توخ کنه که بنگره، مگم دیده نتنه،

و گوش بگیره که بشنوه، مگم پی نبره،

نشنه که پس بییه و بخشیده شنه.“

^{۱۳} اوخته عیسی دزوا گفت: ”آیا شمو ای مثل ره نموفامید؟ پس پگ مثل های دیگه ره چی رقم میتنید که بفامید؟ ^{۱۴} دیغو کلام ره کشت مونه. ^{۱۵} اینی کسا مثل تخم های آسته که د راه اُفتد، د جایی که کلام کشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میشنوه، شیطو دستی مییه و کلامی ره که د دل های ازوا کشت شده، گرفته مویره. ^{۱۶} و اینی کسا مثل تخم های آسته که د زمین سنگلاخ کشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میشنوه، دستی قد خوشی قبول مونه، ^{۱۷} ولی ازی که ریشه ندره اونا بلده یگ زمان کم تاب میره؛ وختیکه مشکلات و آزار-و-آذیت بخاطر کلام پیش بییه، اونا فوری از راه بر موشه. ^{۱۸} و دیگران شی مثل تخم های آسته که د بین خارا کشت شد؛ آمیا کسای آسته که کلام ره میشنوه، ^{۱۹} مگم تشویش های دنیا، عشق مال-و-دولت و هوس چیزای دیگه آمده کلام ره قپه موکنه و او

بے ٹمر مومنه. ^{۲۰} و اینیا مثل تخم های آسته که د زمین خوب کشت شد؛ امیا کلام ره میشنوه و او ره قبول مونه و ثمر میدیه: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر.

مثل چراغ

^{۲۱} عیسی دزوا گفت: ”آیا چراغ ره بلده ازی میره که د زیر کاسه یا چارپایی بیله؟ نه، بلکه او ره میره که د بله چراغدان بیله. ^{۲۲} چون هیچ چیزی تاشه نییه که برملا نشنه و هیچ چیزی پوشیده نییه که معلومدار نشنه. ^{۲۳} هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره.“ ^{۲۴} و دزوا گفت: ”متوجه بشید که چی میشنوبد. د هر منکی که بیدد د امزو منک بلده شمو دده موشه و حتی کلوتر ام دده موشه. ^{۲۵} چون کسی که دره دزو کلوتر دده موشه و کسی که ندره، حتی چیزی ره که دره ام از شی گرفته موشه.“

مثل سوز کدو و کته شدن تخم

^{۲۶} او امچنان گفت: ”پادشاهی خدا مثل ازی آسته که یگ آدم د زمی تخم پاش میدیه ^{۲۷} و شاو و روز، چی او خاو بشه، چی بیدار، تخم سوز مونه و کته موشه. چی رقم؟ او نمیدنه. ^{۲۸} زمی خود بخود ثمر میدیه، اول علف سوز مونه، بعد ازو خوشه و بعد ازو دانه کامل د منه خوشه. ^{۲۹} و غیتیکه غله پخته موشه، او قد داس خو بلده درو موره، چراکه وخت درو شی رسیده.“

مثل تخم شرشم

^{۳۰} او بسم گفت: ”پادشاهی خدا ره دیگه قد چیزخیل برابر کنی و بلده شی چی رقم مثل بیرری تا او ره بیان کنی؟ ^{۳۱} او رقم تخم شرشم وری آسته که وختی د زمی کشت موشه، ریزه ترین پگ تخمای روی زمی آسته، ^{۳۲} مگم وختیکه کشت شد،

سَوَز مُونِه و از تمامِ بوټه ها كده كټه تر موشه و شاخچه های كټه بر مونه، د اندازه كه مرغكوی هوا میتنه د سایه شی وور جور كنه.

^{۳۳} او قد امزی رقم مثل های کلو کلام ره بلده ازوا گفت تا جایی که اونا قدرت شنیدون شی ره دشت. ^{۳۴} او بدون مثل قد ازوا توره نگفت، مگم وختیکه او قد یارای خو تنها بود، تمام چیزا ره بلده ازوا بیان کد.

آرام کدون طوفان دریا

^{۳۵} د امزو روز وختیکه شام شد، عیسی د یارای خو گفت: ”بید که د او لب دریاچه بوری.“ ^{۳۶} اوخته اونا جمعیت مردم ره ایله کد و عیسی ره د امزو کشتی که بود قد خو برد؛ و چند کشتی دیگه ام قد ازو قتی بود. ^{۳۷} د امزو غیت یگ طوفان شدید پیدا شد و جلیه ها د کشتی میزد، د اندازه که نزدیک بود، کشتی غرق شنه. ^{۳۸} عیسی د آخر کشتی د بله بالشت خاو کدد. اوخته یارای شی او ره بیدار کد و دزو گفت: ”استاد، آیا تو د غم نیستی که مو از بین بوری؟“ ^{۳۹} او باله شد و د بله باد هیبت کد و د دریا گفت: ”آرام! ایسته شو!“ باد ایسته شد و آرامش کامل برقرار شد. ^{۴۰} او د یارای خو گفت: ”چرا ایقس ترس خوردید؟ آیا شمو هنوز ام ایمان ندرید؟“ ^{۴۱} اونا غدر ترس خورده بود و د یگدیگه خو گفت: ”ای چی رقم آدم آسته که حتی باد و دریا ام از آید شی موشه؟“

شفا ددون آدم جندی

۵ پس اونا د او طرف دریا، د سرزمین جرسیا رفت. ^۲ و امی که عیسی از کشتی بر شد، دستی یگ آدم که روح ناپاک دشت، از مینکل قبرا بر شده قد ازو روی د روی شد. ^۳ او آدم د مینکل قبرا زندگی موکد و هیچ کس نمیتست که او ره د بند نگاه كنه، حتی قد زنجیرا ام نه؛ ^۴ چراکه او چندین دفعه قد زنجیر و

زولانه بسته شُد، مگم زنجیرا ره مُنئی و زولانه ها ره میده کد و هیچ کس توانایی ازی ره ندشت که او ره رام کنه.^۵ او شاو و روز د مینکل قبرا و د بله تپه ها چیغ میزد و خود ره قد سنگ زده زخمی موكد.^۶ وختیکه او عیسی ره از دور هوش کد، او دویده آمد و د پیش روی شی سجده کد^۷ و قد آواز بلند چیغ زده گُفت: ”آی عیسی، باچه خدای مُتعال، دز مه چی غرض دری؟ تو ره د خدا قسم میدیم که مره عذاب نکنی.“^۸ چون عیسی دزو گُفتد: ”آی روح ناپاک، ازی آدم بر شو!“^۹ اوخته عیسی ازو پُرسان کد: ”نام تو چی یه؟“ او د جواب شی گُفت: ”نام مه «لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی.“^{۱۰} او د پیش عیسی عُذر عُذر-و-زاری کد که اونا ره ازو منطقه بر نکنه.^{۱۱} د اونجی یگ گله کته خوک د بغل تپه میچرید؛^{۱۲} اوخته ارواح ناپاک د پیش ازو عُذر-و-زاری کده گُفت: ”مو ره د منه خوک ها ری کُو؛ بیل که د پوست ازوا داخل شنی.“^{۱۳} عیسی دزوا اجازه دد و ارواح ناپاک بر شده د پوست خوک ها داخل شد و گله که تقریباً دو هزار خوک بود، از سرشیوکی تپه خود ره د دریا پورته کد و د دریا غرق شد.

^{۱۴} چوپونوی خوک ها دوتا کد و ای توره ره د شار و آغیلای اطراف نقل کد. اوخته مردم آمد تا بنگره که چی واقعه رخ دده.^{۱۵} اونا پیش عیسی آمد و امو آدم جندی ره دید که د اونجی ششته، کالا پوشیده و هوشیار شده؛ امو آدم ره که سابق گرفتار جنیات بود. پس اونا ترس خورد.^{۱۶} کسای که ای واقعه ره دیدد، د مردم نقل کد، یعنی چیزی ره که قد آدم جندی و خوک ها رخ ددد.^{۱۷} اوخته اونا د پیش عیسی عُذر کد که از منطقه ازوا بوره.

^{۱۸} وختیکه عیسی د کشتی سوار موشد، امو آدم که سابق جندی بود د پیش عیسی زاری کد که او ره بيله تا قد شی قتی بوره.^{۱۹} مگم عیسی او ره نه ایشته، بلکه دزو گُفت: ”خانه خو بورو د پیش قومای خو و بلده ازوا نقل کو که خداوند چيقس کار کته بلده تو کده و چی رقم د بله تو رحم کده.“^{۲۰} اوخته او رفت و د منطقه دیکاپولیس د اعلان کدون هر چیزی که عیسی بلده ازو کدد شروع کد و تمام

مردم حیرو مند.

زنده کدون دختر یایروس و جور شدون خاتون مریض

^{۲۱} وختیکه عیسی بسم قد کشتی د دیگه طرف دریا رفت، یگ جمعیت کته د گرد شی جم شد و او د لب دریا ایسته بود. ^{۲۲} اوخته یکی از رهبرای عبادت خانه د نام یایروس آمد و امی که عیسی ره دید د پیش پای شی اُفتد ^{۲۳} و د پیش شی عذر-و- زاری کده گُفت: ”دختر ریزه مه د حال مردو یه. لطفاً بیه و دست خو ره د بله ازو بیل تا او جور شنه و زنده بُمنه.“ ^{۲۴} پس عیسی قد ازو رفت و یگ جمعیت کته ام از پشت شی ری شد و اونا د بله ازو تشه-و- تيله موكد.

^{۲۵} د اونجی یگ خاتو بود که مدت دوازده سال خونریزی دشت. ^{۲۶} او از دست طبیب های کلو عذر رنج-و- عذاب کشیدد و تمام دارایی خو ره خرچ کدد، لیکن هیچ دز شی فایده نکدد، بلکه بدتر شد. ^{۲۷} وختیکه او د باره عیسی شنید، او د مینکل جمعیت د پشت سر عیسی آمد و د چپن شی دست زد. ^{۲۸} چون او قد خود خو گُفتد: ”اگه فقط د کالای شی دست بزئم خوب موشم.“ ^{۲۹} امو لحظه خونریزی شی قوی شد و او د جان خو فامید که امزو مرض شفا پیدا کده. ^{۳۰} عیسی فوری پی برد که ازو یگ قدرت خارج شده. اوخته او روی خو ره د مینکل جمعیت دور دده گُفت: ”کی د کالای مه دست زد؟“ ^{۳۱} یارای شی دزو گُفت: ”مینگری که مردم د بله تو تشه مونه؛ هنوز ام موگی که ’کی دز مه دست زد؟‘“ ^{۳۲} مگم عیسی چار طرف خو ره توخ موكد تا بنگره که کی امی کار ره کده. ^{۳۳} امو خاتو وختی فامید که قد ازو چیز کار شده، او قد ترس و لرز آمده د پیش پای عیسی اُفتد و تمام حقیقت ره بلده شی نقل کد. ^{۳۴} عیسی دزو گُفت: ”دختر مه، ایمان تو، تو ره شفا دد، بخیر-و- سلامت بورو و ازی تکلیف آزاد بش.“

^{۳۵} د حالیکه او هنوز توره موگفت چند نفر از خانه رهبر عبادت خانه آمده گُفت:

“دُختر تُو فَوْت كد. آلی دیگه چرا اُستاد ره زَحمت میدی؟” ^{۳۶} مگم عیسیٰ تورای
 ره که گفته شُد ناپیده گِرِفت و دَ رهبرِ عِبادت خانه گُفت: “ترس نَخور، فقط
 ایمان دَشته بَش و بس.” ^{۳۷} او هیچ کس ره نه ایشْت که قد شی قتی بوره بغیر از
 پِترُس، یعقُوب و یوحَنَّا برارِ یعقُوب. ^{۳۸} وختیکه اونا دَ خانه رهبرِ عِبادت خانه
 رسید، عیسیٰ یگ شور-و-غوغا ره هُوش کد و دید که مردُم چخرا کده قد آواز
 بلند ناله مونه. ^{۳۹} وختی او دَ خانه داخل شُد، او دَزوا گُفت: “چرا غوغا و چخرا
 مُونید؟ دُختر نَمُرده، بلکه خاو رفته.” ^{۴۰} مگم اونا دَ بله عیسیٰ خنده کد. اوخته او
 پگ ازوا ره بُر کد و آته و آبه دُختر ره قد کسای که قد شی قتی بُود گِرِفته دَ امزُو
 جای داخل شُد که دُختر بُود. ^{۴۱} اوخته او از دِسْت دُختر گِرِفت و دَز شی گُفت:
 “طَلِیتا قومی،” که معنای شی اینی آسته: “آی دُختر، دَز تُو مَوگیم، باله شو.”
^{۴۲} قوری امو دُختر باله شُد دَ راه رفتو شُد. او دُختر دوازده ساله بُود. و اونا ازی
 کار بے اندازه حَیرو شُد. ^{۴۳} اوخته عیسیٰ قد تاکید کلو دَزوا امر کد که هیچ کس
 ازی واقعه خبر نَشنه و دَزوا گُفت که دَ دُختر یگو چیز بدیه که بُخوره.

مردُم ناصِرِه عیسیٰ ره رد مونه

۶ عیسیٰ اُونجی ره ایله کده دَ شارِ خود خُو آمد و یارای شی ام از پُشت ازو
 آمد. ^۲ وختیکه روزِ آرام رسید، او دَ عِبادت خانه دَ تعلیم ددو شروع کد و غدر
 کسا وختی تعلیم شی ره شنید، حَیرو منده گُفت: “ای آدم ای چیزا ره از کُجا یاد
 گِرِفته؟ ای چی رقم حکمت آسته که بلده ازو دده شُد؟ چی مُعجزه های از دِسْت
 ازو انجام موشه! ^۳ آیا ای امو نجار باچه مریم و برارِ یعقُوب، یوشا، یهودا و
 شِمعون نییه؟ آیا خوارون شی دَ امینجی قد ازمو نییه؟” و اونا قد ازو مُخالفت
 کد. ^۴ عیسیٰ دَزوا گُفت: “دَ یگ پیغمبر دَ هیچ جای بے احترامی نموشه، جُز دَ
 منطقه خود شی و دَ بین قوما و خانه خود شی.” ^۵ او دَ اُونجی هیچ مُعجزه انجام
 دده نَتَنست بغیر ازی که دِسْت خُو ره دَ بله چند ناجور ایشْت و اونا ره شفا دد.

۶ و او از بے ایمانی ازوا حیرو مند.

بعد ازو عیسی د آغیلای گرد-و- بر میگشت و تعلیم میدد. ^۷ او دوازده یار خو ره کوی کد و اونا ره دُو دُو نفر ری کد و اونا ره د بِلِه ارواح ناپاک اختیار-و- قدرت دد ^۸ و دزوا امر کد که بغیر از یگ تیاق بلده سفر خو هیچ چیز نگیره: نه نان، نه خرچین و نه پیسه د کمر بند خو؛ ^۹ فقط چپلی د پای خو کُنه و دُو کالا نپوشه. ^{۱۰} او امچنان دزوا گُفت: ”هر وختیکه د یگ خانه داخل موشید، د امونجی بُنید تا وختیکه امزو جای بُر نشید. ^{۱۱} و د هر جای که قد شمو خوش آمد نکد و د توره شمو گوش ندد، وختیکه امزو جای بُر موشید، خاک پایای خو ره تگ بزید تا د خلاف ازوا یگ شاهده بشه.“ ^{۱۲} پس اونا ری شد و د مردم اعلان کد که تویه کُنه. ^{۱۳} اونا غدر جنیات ره از مردم بُر کد و ناجورای کلو ره قد روغو مَسَح کده شفا دد.

مرگ یحیای تعمید دهنده

^{۱۴} هیرودیس پادشاه دزی باره خبر شد، چراکه نام عیسی مشهور شد. بعضی مردم مَوگُفت: ”یحیای تعمید دهنده از مُرده ها دُوباره زنده شده و امزی خاطر ای مُعجزه ها د وسیله ازو ظاهر موشه.“ ^{۱۵} مگم کسای دیگه مَوگُفت: ”او الیاس پیغمبر آسته.“ یگ تعداد دیگه مَوگُفت که: ”او یگ پیغمبر آسته، رقم یکی از پیغمبرا.“ ^{۱۶} مگم وختیکه هیرودیس ای توره ره شنید، او گُفت: ”ای امو یحیی آسته که ما سر زدُم؛ آلی او از مُرده ها دُوباره زنده شده.“

^{۱۷} چون هیرودیس خود شی نفر ری کده یحیی ره دستگیر کد و او ره د بندی خانه اندختد. او بخاطر هیرودیا خاتون فیلیپس برار خو ای کار ره کد، چراکه هیرودیس قد ازو توی کد. ^{۱۸} چون یحیی د هیرودیس گُفتد: ”بلده تو روا نییه که خاتون برار خو ره بگیری.“ ^{۱۹} امزی خاطر هیرودیا د برابر یحیی کینه

گرفتند و میخواست که او ره بکُشه مگم نمیتنست،^{۲۰} چراکه هیرودیس از یحیی ترس مُوخورد، چون او میدنست که یحیی یگ مردِ عادل و مُقدَّس آسته و ازو مُحافِظت موكد. هر وختیکه او توره یحیی ره میشنید، بیخی گیج-و-حیرو موشد، ولے باز ام خوش دشت که تورای شی ره گوش کنه.

^{۲۱} بلاخره یگ فرصت بلده هیرودیا برابر شد. وختیکه هیرودیس د روز سالگیره خو بلده نفرای دربار و قومندانای نظامی و کته کلونای جلیلیه یگ مهمانی ترتیب دد،^{۲۲} دختر هیرودیا د مجلس در آمده رقص کد و هیرودیس و مهمونای شی ره خوشحال کد. پس پادشاه د امزو دختر گُفت: ”هر چیزی که میخاهی از مه طلب کو و ما دز تو میدیم.“^{۲۳} او بلده شی قسم خورده گُفت: ”هر چیزی که از مه طلب کنی، ما دز تو میدیم حتی اگه نیم مملکت مه ام بشه.“^{۲۴} دختر برو رفته د آبه خو گُفت: ”چیزخیل طلب کنم؟“ آبه شی گُفت: ”سر یحیای تعمید دهنده ره.“^{۲۵} فوری دختر دویده د پیش پادشاه آمد و خواهش کده گُفت: ”ما میخایم که امی آلی سر یحیای تعمید دهنده ره د یگ پطنوس دز مه بدی.“^{۲۶} پادشاه غدر غمگی شد، ولے بخاطر احترام د قسم خو و ام بخاطر مهمونا نخاست که خواهش دختر ره رد کنه.^{۲۷} دستی پادشاه جلاد ره ری کد و امر کد که سر یحیی ره بیره. او رفته د بندیخانه سر یحیی ره از تن شی جدا کد^{۲۸} و سر شی ره د یگ پطنوس آورده د دختر دد و دختر او ره د آبه خو دد.^{۲۹} وختیکه شاگردای یحیی ای خبر ره شنید، اونا آمد و جسد شی ره برده د یگ قبر دفن کد.

نان ددو د پنج هزار نفر

^{۳۰} رسولاً دویاره د گرد عیسی جم شد و یگ چیزای ره که کدد و تعلیمی ره که دد دزو نقل کد.^{۳۱} او دزوا گُفت: ”شمو تنهای خو د یگ جای گوشه بیید و کم وری دمراسی کنید.“ چون کلو مردم میمد و مورفت و اونا حتی بلده نان خوردو وخت ندشت.

^{۳۲} پس اونا تنهای خو د کِشتی سوار شده د یگ جای گوشه رفت. ^{۳۳} مگم غدر کسا اونا ره د حال رفتو دید و اونا ره سنخت و از تمام شارا پای پیده امو سو ری شد و ازوا کده پیش د اونجی رسید.

^{۳۴} امی که عیسی از کِشتی تا شد، جمعیت کئه ره دید و دل شی د حال ازوا سوخت، چراکه اونا رقم گوسپندوی بے چوپو بود. پس او شروع کد که چیزای کلو دزوا تعلیم بدیه.

^{۳۵} ازی که روز تیر شد، یارای شی د پیش ازو آمده گفت: "اینجی بیابو آسته و روز ام ناوخت شده. ^{۳۶} امیا ره رخصت کو که د منطقه های گرد-و-بر و آغیلا بوره و یگو چیز بلده خو خریده بخوره." ^{۳۷} مگم او د جواب ازوا گفت: "خودون شمو بلده ازوا یگو چیز بدید که بخوره." اونا دزو گفت: "آیا مو رفته دوصد دینار ره نان بخری تا بلده ازیا بدی که بخوره؟" ^{۳۸} او دزوا گفت: "چند نان درید؟ بورید و بنگرید." اونا رفته معلومات گرفت و گفت: "پنج نان و دو ماهی." ^{۳۹} اوخته دزوا امر کد که پگ مردم ره دل دل د بله سوزه ها بشندنه. ^{۴۰} پس مردم د دل های صد نفری و پنجاه نفری ششت. ^{۴۱} اوخته عیسی امو پنج نان و دو ماهی ره گرفته سون آسمو توخ کد و شکرگزاری کده نان ها ره ثوئه کد و د یارای خو دد تا د پیش مردم بیله؛ و امو دو ماهی ره ام د بین ازوا تقسیم کد. ^{۴۲} پگ مردم خورد و سیر شد ^{۴۳} و یارا ثوئه-و-پرچه نان و ماهی ره که جم کد دوازه سبد پر شد. ^{۴۴} کسای که نان خورد، تقریباً پنج هزار مرد بود.

راه رفتو د بله او دریا

^{۴۵} عیسی قوری یارای خو ره وادار کد که د کِشتی سوار شنه و پیشلون ازو د او طرف دریا د بیت صیدا بوره تا خود شی امو جمعیت ره رخصت کنه. ^{۴۶} بعد از خدا حافظی قد مردم، او بلده دعا کدو د بله یگ کوه رفت. ^{۴۷} وختیکه شام شد،

کِشْتی دَ مینکلِ دریا رسید و عیسیٰ تنهای خُو دَ خُشکی بُود. ^{۴۸} اُو دید که یارای شی کِشْتی ره دَ سختی حرکت میدیه، چُون باد از دَمِ رُوی ازوا میزد. پس اُو تقریباً دَ پیره چارمِ شاو دَ رُوی اُو دریا راه رفته سُون ازوا آمد و میخاست که از بَغل ازوا تیر شنه. ^{۴۹} مگم وختی اونا دید که اُو دَ رُوی دریا راه موره، اونا فکر کد که ارواح آسته و چیغ زد، ^{۵۰} چُون پگ ازوا اُو ره دیده ترس خورد. مگم اُو فوری قد ازوا دَ توره گُفتو شد و گُفت: ”باجرات بشید؛ ما آستم، ترس نخورید.“ ^{۵۱} اوخته اُو قد ازوا دَ کِشْتی سوار شد و باد آرام شد. اونا کاملاً حیره شدند، ^{۵۲} چراکه مُعجزه نان ره پی نبرد، بلکه دل های ازوا سخت شدند.

شفا ددونِ ناجورا دَ گنيسارت

^{۵۳} وختی اونا از دریا تیر شد، دَ سرزمینِ گنيسارت آمد و دَ اُونجی لنگر اندخته کِشْتی ره ایسته کد. ^{۵۴} امی که اونا از کِشْتی بُرو آمد، مردم فوری عیسیٰ ره شِنخت ^{۵۵} و دَ عجله دَ سرتاسرِ امزو منطقه رفت و ناجورا ره دَ بله توشکا ایسته دَ هر جای که شنید عیسیٰ دَ اُونجی آسته، بُرد. ^{۵۶} و دَ هر جای که عیسیٰ مورفت یعنی دَ آغیلا، شارا و اطراف، مردم ناجورا ره دَ چار راهی ها می ایشت و دَ پیش ازو عُذر-و-زاری مُوکد که بلده ازوا اجازه بدیه تا دَ دامون چپن شی دست بزنه و هر کسی که دست میزد شفا پیدا مُوکد.

دَ باره پاکي و نجاست

۷ ^۱ دَ امزو غیت فریسیا و بعضی عالِمای دین که از اورشلیم آمدند دَ گردِ عیسیٰ جَم شد. ^۲ اونا دید که بعضی از یارای شی قد دستای ناپاک، یعنی ناشسته نان مُوخوره. ^۳ خودونِ فریسیا، بلکه تمام یهودیا تا دستای خُو ره خوب نشیه، نان نمُوخوره و دَ امزی رقم رسم-و-رواجِ بابه کلونای خُو ره نگاه مونه؛ ^۴ مثلاً، اونا وختیکه از بازار مییه تا خود ره نشیه چیز نمُوخوره. امچنان عُذر رواج های دیگه

ام آسته که اونا نگاه مونه، مثلاً ششتون پيله ها، ديگ ها، آفتوه ها، ظرفای مسی و تخت ها.^۵ اوخته فریسیا و عالمای دین ازو پرسان کد: ”چرا یارای تو د مطابق رسم-و-رواج بابه کلونای مو رفتار نمونه، بلکه قد دستای ناپاک نان موخوره؟“

۶ او د جواب ازوا گُفت: ”اشعیای نبی د باره شمو ریاکارا دُرست پیشگویي کده، امو رقم که نوشته شده:

ای مردم قد لبای خو دز مه احترام مونه،

مگم دل های شی از مه دور آسته؛

۷ اونا بے فایده مَره پرستش مونه،

چون اونا رسم-و-رواجی ره تعلیم میدیه

که اصول انسانی آسته.

۸ شمو احکام خدا ره نادیده گرفته رسم-و-رواج انسانی ره محکم میگیرید.“
۹ امچنان دزوا گُفت: ”شمو احکام خدا ره د آسانی باطل مونیید تا رسم-و-رواج خو ره د جای بیرید. ۱۰ چون موسی گُفته: ’آته و آبه خو ره احترام کو‘ و هر کسی که د آته و آبه خو دو-و-دشنام بدیه، باید کُشته شه. ۱۱ مگم شمو موگید: ’اگه یگ نفر د آته یا آبه خو بگیه، ’امو کومک که از دست ازمه دز شمو میرسید، د خدا وقف شد.‘ ۱۲ اوخته شمو دیگه او ره نمیلید که یگو کار بلده آته یا آبه خو انجام بدیه. ۱۳ د امزی رقم شمو کلام خدا ره د وسیله رسم-و-رواج خو که جاری کدید باطل مونیید و ازی رقم کارا غدر مونیید.“

۱۴ اوخته عیسی بسم جمعیت مردم ره کوی کده دزوا گُفت: ”پگ شمو دز مه گوش بدید و بفامید: ۱۵ هیچ چیزی د برون انسان نییه که د داخل شی بوره و او

ره نجس کُنه، بلکه چیزای که از داخل شی بُر موشه، اونا آسته که او ره نجس مونه.^{۱۶} [هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره.]

^{۱۷} وختیکه از پیش جمعیت مردم د خانه در آمد، یارای شی معنای مثل ره ازو پرسان کد.^{۱۸} او دزوا گفت: ”آیا شمو ام پی نمویرید؟ آیا نموفامید که هر چیزی که از برو د داخل انسان موره، نمیتنه او ره نجس کُنه؟^{۱۹} چون خوراک د قلب شی داخل نموشه، بلکه د معده موره و بعد ازو د کنار آب پورته موشه.“ د امزی رقم او تمام خوراک ها ره پاک اعلان کد.^{۲۰} و او ادامه دده گفت: ”چیزی که از وجود انسان بُر موشه، امو انسان ره نجس مونه،^{۲۱} چون از درون، از دل انسان آسته که اینی چیزا بُر موشه: فکرای بد، فساد اخلاقی، دزی، قتل،^{۲۲} زنا، طمع، شرارت، فریب، شهوت پرستی، حسادت، تهمت، کبر-و-غرور و لوڈگی.^{۲۳} پگ امزی چیزای بد از داخل بُر موشه و انسان ره نجس مونه.“

ایمان یگ خاتون غیر یهود

^{۲۴} عیسی اونجی ره ایله کده د سرزمین صور رفت و د یگ خانه داخل شد؛ او نمیخاست که کس خبر شنه، ولے نتنست که تاشه بُمنه.^{۲۵} اوخته یگ خاتو که دختر ریزه شی روح ناپاک دشت، امی که د باره عیسی شنید، فوری آمده خود ره د پیش پایای شی اندخت.^{۲۶} امو خاتو یگ یونانی و از فنیقیه سوریه بود. او د پیش عیسی عذر-و-زاری کد که جن ره از دختر شی بُر کُنه.^{۲۷} عیسی دزو گفت: ”بیل که اول بچکیچا سیر شنه، چون خوب نیبه که نان بچکیچا ره بگیری و د پیش سگا پورته کنی.“^{۲۸} لیکن امو خاتو د جواب شی گفت: ”یا مولا، ولے حتی سگا ام از میدگی های که از دسترخون بچکیچا موفته، موخوره.“^{۲۹} عیسی دزو گفت: ”بورو، بخاطر گُفتون امزی توره تو، جن از دختر تو بُر شد.“^{۳۰} وختیکه امو خاتو خانه خو رفت، دید که دختر شی د بله جاگه خاوا آسته و جن ازو بُر شده.

آدم گر-و-گنگه شفا پیدا مونه

^{۳۱} اوخته عیسی از منطقه صُور بُر شد و از راه صیدون از مینکل سرحد دیکاپولیس د دریای جلیلیه آمد. ^{۳۲} د اونجی مردم یگ آدم گر ره د پیش عیسی آورد که زبون شی بند موشد و اونا د پیش عیسی عذر-و-زاری کد که دست خو ره د بله ازو آدم بيله. ^{۳۳} اوخته عیسی او ره از مینکل جمعیت کشیده د یگ گوشه بُرد و کلکای خو ره د گوشای ازو ایشت و لعاب دان خو ره د زبون شی ملید ^{۳۴} و سون آسمو توخ کده یگ آه کشید و دزو گفت: "افتح!" یعنی "واز شو!" ^{۳۵} فوری گوشای ازو واز شد و بندش زبون شی از بین رفت و او صحیح توره گفت. ^{۳۶} اوخته عیسی دزوا امر کد که دزی باره د هیچ کس نقل نکنه، مگم هر چیکس کلوتر اونا ره منع کد، اونا کلوتر امو توره ره تیت کد. ^{۳۷} مردم بے اندازه حیرو شدد و موگفت: "او تمام کارا ره د خوبی انجام دده. او حتی گر ها ره شنوا مونه و گنگه ها ره د توره گفتو میره."

نان ددو د چار هزار نفر

^۱ د امزو روزا بسم یگ جمعیت کته جم شد و ازی که بلده خوردو چیز ندشت عیسی یارای خو ره کوی کده دزوا گفت: ^۲ "دل مه د حال امزی جمعیت موسوزه، چون سه روز شده که قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو ندره. ^۳ اگه اونا ره گشنه د خانه های شی ری کنم، اونا د بین راه از حال موره، چراکه بعضی ازوا از راه دور آمده." ^۴ یارای شی د جواب ازو گفت: "کی میتنه امیا ره دمزی بیابو از نان سیر کنه؟" ^۵ عیسی ازوا پُرسان کد: "چند نان درید؟" اونا گفت: "هفت نان." ^۶ پس د جمعیت مردم امر کد که د روی زمی بشینه. اوخته امو هفت نان ره گرفته سُکرگزاری کد و ثوئه کده د یارای خو دد تا د پیش جمعیت مردم بيله؛ و اونا ایشت. ^۷ اونا چند ماهی ریزه ام دشت. عیسی اونا ره

ام بَرکت دَد و اَمَر کد که دَ پِیشِ مَرْدُم بیلَه. ^۸ پَگِ ازوا خورده سیر شُد و اونا
ثوټه-و- پَرچَه باقی مَنده ره که جَم کد، هفت سَبَد پُر شُد. ^۹ تعدادِ ازوا تقریباً چار
هزار نفر بُود. بعد ازو عیسی اونا ره رُخصت کد ^{۱۰} و خود شی دِستی قد یارای
خو دَ کِشتی سوار شُد و دَ منطقه دَلمانوټه رفت.

فریسیا مُعجزه طلب مُونه

^{۱۱} اوخته فریسیا اَمَد و جَر-و- بَحَث ره قد عیسی شُرُوع کد و از رُوی آزمایش
تقاضای مُعجزه آسمانی کد. ^{۱۲} او از دِل خُو یَگ آه کشید و گُفت: ”چرا ای نسل
مُعجزه طلب مُونه؟ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، هیچ مُعجزه بلده امزی نسل
نِشو دده نَمُوشه.“ ^{۱۳} و اونا ره ایله کده پس دَ کِشتی شِشت و دَ او طرفِ دریا
رفت.

خمیرمایه فریسیا و هیرودیس

^{۱۴} دَ امزُو غیت یارا پُر مُشت کُدد که نان بَگیره و دَ کِشتی ام کَلوتر از یَگ نان قد
خُو نَدَشت. ^{۱۵} اوخته عیسی اونا ره باخبر کده گُفت: ”باخبر بَشید که از خمیرمایه
فریسیا و خمیرمایه هیرودیس اِحتیاط کُنید.“ ^{۱۶} پس اونا قد یَگدیگه خُو گُفت: ”ای
ره از خاطری گُفت که نان نَدَرِی.“ ^{۱۷} عیسی ای ره پِی بُرده دَزوا گُفت: ”چرا دَ
بارِه ازی که نان نَدَرید دَ بَینِ خُو توره مُوگید؟ آیا هنوز ام پِی نَمُوبرید و نَمُوفامید؟
آیا دِل های شُمو سخت اَسته؟ ^{۱۸} آیا شُمو چیم دَرید ولِی نَمینگرید و گوش دَرید
ولِی نَمیشنوید؟ آیا دَ یاد شُمو نییه؟ ^{۱۹} وختیکه اَمو پَنج نان ره بلده پَنج هزار نفر
ثوټه کُدم، از ثوټه-و- پَرچَه که جَم کدید چند سَبَد پُر شُد؟“ اونا گُفت: ”دوازده
سَبَد.“ ^{۲۰} او گُفت: ”وختیکه هفت نان ره بلده چار هزار نفر ثوټه کُدم، از ثوټه-
و- پَرچَه که جَم کدید چند سَبَد ره پُر کدید؟“ اونا گُفت: ”هفت سَبَد.“ ^{۲۱} پس
عیسی دَزوا گُفت: ”آیا تا هنوز ام نَمُوفامید؟“

شفا ددون یگ آدم کور د بیت صیدا

^{۲۲} وختی اونا د بیت صیدا آمد، مردم یگ آدم کور ره د ډیر عیسی اورد و د پیش شی عذر-و-زاری کد که دست خو ره د بله ازو بيله. ^{۲۳} او از دست امزو آدم کور گرفت و او ره از اغیل برو برد. بعد ازو چیمای شی ره لعاب دان کد و دستای خو ره د بله ازو ایشته از شی پرسان کد: ”آیا کدم چیز مینگری؟“ ^{۲۴} او باله توخ کده گفتم: ”مردم ره مینگرم که مثل ډرختا وری معلوم موشه و راه میگرده.“ ^{۲۵} عیسی بسم دستای خو ره د بله چیمای ازو ایشته. اوخته او دقیق توخ کد و بینایی شی پس آمد و او تمام چیزا ره روشو-و-واضح دید. ^{۲۶} پس عیسی او ره د خانه شی ری کده گفتم: ”د امزو اغیل نرو.“

اقرار پترس د باره مسیح

^{۲۷} عیسی و یارای شی د اغیلای منطقه قیصریه فیلیپس رفت. او د بین راه از یارای خو پرسان کده گفتم: ”مردم مره کی میدنه؟“ ^{۲۸} اونا د جواب شی گفتم: ”بعضی ها موگيه یحیای تعمید دهنده؛ و بعضی های دیگه موگيه الیاس پیغمبر و بعضی های دیگه یکی از پیغمبرا.“ ^{۲۹} او ازوا پرسان کد: ”شمو مره کی میدنید؟“ پترس د جواب شی گفتم: ”تو مسیح استی.“ ^{۳۰} پس عیسی دزوا امر کد که د باره ازو د هیچ کس چیز نگیه.

عیسی د باره مرگ خو پیشگویی مونه

^{۳۱} اوخته او شروع د تعلیم ددون ازوا کد و گفتم: ”لازم استه که «باچه انسان» رنج-و-عذاب کلو بنگره و د وسیله ریش سفیدا، پیشوایون عالی مقام و عالمای دین رد شده کشته شنه و بعد از سه روز دوباره زنده شنه.“ ^{۳۲} عیسی امی توره ره واضح گفتم؛ و پترس او ره د یگ گوشه برد و شروع کد که او ره منع کنه.

^{۲۳} مگم عیسی پس دُور خورد و سُون یارای خُو توخ کده پترُس ره سرزنش کد و گُفت: ”از مه دُور شو، آی شیطو! چراکه فکر تُو دَ چیزای الهی نییه، بلکه دَ چیزای انسانی آسته.“

^{۲۴} اوخته عیسی جمعیتِ مردُم ره قد یارای خُو کوی کد و دزوا گُفت: ”اگه کسی میخایه که از مه پیروی کنه، باید خود ره انکار کنه و صلیب خُو ره باله کده از پُشتِ ازمه بییه.“ ^{۲۵} چُون هر کسی که بخایه جان خُو ره نجات بدیه، اُو ره از دست میدیه؛ مگم هر کسی که جان خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری از دست بدیه، اُو ره نجات میدیه. ^{۲۶} بلده انسان چی فایده دره که تمام دُنیا ره دَ دست بیره، مگم جان خُو ره از دست بدیه؟ ^{۲۷} یا انسان دَ عوضِ جان خُو چیزخیل دده میتنه؟ ^{۲۸} پس هر کسی که از مه و از تورای مه دَ مینکل امزی نسلِ زناکار و گناهکار ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام وختیکه دَ بزرگی -و- جلالِ آته خُو قد ملایکه های مُقدس مییه ازو ننگ مونه.

۹ اُو دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شمو موگم، بعضی کسای که دَ اینجی ایسته یه تا پادشاهی خُدا ره که قد قُدرت مییه ننگره، مزه مرگ ره نمِچشه.“

تبدیلی شکلِ عیسی

^۲ بعد از شش روز عیسی پترُس، یعقوب و یوحنا ره گرفت و تنها اونا ره قد خُو دَ بله یگ کوه قیل بُرد. دَ اونجی شکلِ عیسی دَ پیشِ روی ازوا تبدیل شد ^۳ و کالای شی رقمِ برف وری بیخی سفید شد، دَ اندازه که هیچ کس دَ روی زمی نمیتنه کالا ره اوقس سفید کنه. ^۴ اوخته الیاس قد موسی بلده ازوا ظاهر شد و اونا قد عیسی توره موگفت. ^۵ پس پترُس دَ عیسی گُفت: ”اُستاد، کلو خوب آسته که مو دَ اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایه بان جور کنی: یگ بلده ازتو، یگ بلده موسی و یگ بلده الیاس.“ ^۶ اُو نمیدنست که چیزخیل بُگیه، چراکه اونا غدر ترس خوردد.

^۷ اوخته یگ اُور د بَله ازوا سایه کد و از اُور یگ آواز اَمده گُفت: ”اینمی باچه دوست دشتنی مه آسته، از اید شی شنید.“^۸ بے بلغه وختی اونا چار طرف خور ره توخ کد، هیچ کس ره قد خو ندید بغیر از عیسی و بس.

^۹ وختیکه اونا از کوه تاه میمد، عیسی دزوا امر کد که د باره چیزی که اونا دیده د هیچ کس نقل نکنه تا زمانی که «باچه انسان» از مُرده ها دوباره زنده نشده.
^{۱۰} پس اونا امی توره ره د پیش خودون خو نگاه کد و از یگدیگه خو سوال مُوکد که امی «از مُرده ها دوباره زنده شدو» چی معنی دشته بشه.

^{۱۱} اوخته اونا از عیسی پُرسان کده گُفت: ”چرا عالمای دین مُوگیه که الیاس باید اول بییه؟“^{۱۲} او د جواب ازوا گُفت: ”دُرست آسته که الیاس اول مییه تا تمام چیزا ره اصلاح کنه. ولی د باره «باچه انسان» چطور نوشته شده که او باید غدر رنج بنگره و تحقیر-و-توهین شنه؟^{۱۳} مگم ما دز شمو مُوگم که الیاس گاه امد و اونا هر چیزی که خاست د حق ازو کد، امو رقم که د باره شی نوشته شد.“

باچه جندی شفا پیدا مونه

^{۱۴} وختیکه اونا د پیش دیگه یارا رسید، یگ جمعیت کُنه ره د گرد ازوا دید و بعضی عالمای دین قد ازوا جر-و-بحث مُوکد.^{۱۵} امی که مردم عیسی ره دید، پگ شی غرق حیرت شد و دویده دویده امد تا قد ازو منده نشی کُنه.^{۱۶} اوخته عیسی ازوا پُرسان کد: ”د باره چیزخیل قد ازوا جر-و-بحث مونیید؟“^{۱۷} یگ آدم از مینکل جمعیت مردم د جواب شی گُفت: ”اُستاد، ما باچه خور ره د پیش ازتو اُردیم؛ او گرفتار یگ روح ناپاک آسته که او ره گنگه کده.^{۱۸} هر وختیکه او ره میگیره، او ره د زمی میندزه و از دان شی قف بر موشه و او دندونای خور ره میخیه و شخک مومنه. ما از یارای تو خواهش کدم که روح ناپاک ره بر کُنه، مگم

اُونَا نَتْنِسْت. “^{۱۹} عیسی دَ جَوَابِ اَزُوا گُفْت: “اَی نَسْلِ بے اِیْمَان! تَا کِی مَآ قَد شُمُو بَشْم و تَا کِی شُمُو رِه تَحْمَل کُنْم؟ اُو رِه پِیشِ اَزْمِه بَیْرِید. “^{۲۰} اُونَا اُو رِه دَ پِیشِ عیسی اُورِد. اَمی کِه رُوحِ نَپَاکِ عیسی رِه دِید، فُوری دَ بِلِه اَمزُو بَاچِه حَمَلِه اُورِد و اُو دَ زَمی اُفْتَدِه تُو-و-پِیچِ خُورِد و اَز دَانِ شِی قَف بُر شُد. “^{۲۱} عیسی اَز اَتِه شِی پُرسَان کَد: “چِیْقَس دِیر شُدِه کِه اَمی تَکْلِیفِ رِه دَرِه؟“ اُو گُفْت: “اَز رِیزَگی. “^{۲۲} اَمی رُوحِ نَپَاکِ عَدْر و خَتَا اُو رِه دَ آتَش و آو مِیْنَدَزِه تَا اُو رِه نَابُود کُنِه. آلی اِگِه یَگُو کَار مِیْتَنی، دَ حَالِ اَزْمُو رَحْم کَدِه مُو رِه کُومَک کُو. “^{۲۳} عیسی دَزُو گُفْت: “اِگِه بَتَنی اِیْمَان بَیْرِی، بَلَدِه کَسی کِه اِیْمَان دَرِه تَمَامِ چِیزَا مُمَکِن اَسْتِه. “^{۲۴} اَتِه اَمزُو بَاچِه فُوری چِیغِ زَدِه گُفْت: “مَآ اِیْمَان مِیْرُم؛ دَ بَارِه بے اِیْمَانی مِه دَز مِه کُومَک کُو!“^{۲۵} و خَتی عیسی دِید کِه جَمعیَتِ مَرْدُم دَ گِرْدِ اَزُو دَ زُودِی جَم مُوشِه، اُو دَ بِلِه رُوحِ نَپَاکِ هَیْبَت کَدِه دَز شِی گُفْت: “اَی رُوحِ کَر و گُنْگِه، دَز تُو حُکْم مُونَم کِه اَزُو بُر شُو و دِیگِه هَر گَز دَ پُوسْتِ اَزُو دَاخِلِ نَشُو. “^{۲۶} اُو خَتِه رُوحِ نَپَاکِ چِیغِ زَد و بَاچِه رِه یَگ تَکَانِ سَخْت دَدِه بُر شُد و اَمُو بَاچِه مِثْلِ مَرْدِه جُور شُد، دَ اِنْدَازِه کِه عَدْر کَسَا گُفْت: “اُو مَرْدِه. “^{۲۷} مَگَم عیسی اَز دِسْتِ شِی گِرِفْتِه اُو رِه بَالِه کَد و اُو سِرِ پَایِ خُو اِیْسْتِه شُد.

^{۲۸} و خَتی عیسی دَ خَانِه دَاخِلِ شُد، یَارایِ شِی دَ تَنهَائِیِ اَزُو پُرسَان کَد: “چِرَا مُو نَتْنِستی اُو رِه بُر کُنی؟“^{۲۹} اُو دَزُوا گُفْت: “اِی رَقْمِ رُوحِ دَ وَسِیلِه هِیچِ چِیزِ بُر نَمُوشِه، جُز دَ وَسِیلِه دُعا.“

عیسی بسم دَ بَارِه مَرگِ خُو پِیشْگوییِ مُونِه

^{۳۰} عیسی و یَارایِ شِی اَزُونَجی بُر شُدِه رَفْت و اَز جَلِیلِیِه تِیر شُد. اُو نَمِیخَاسْت کِه کَسِ خَبَرِ شَنِه،^{۳۱} چُون اُو دَ یَارایِ خُو تَعْلِیمِ مِیْدَد و دَزُوا مُوگُفْت: “«بَاچِه اِنْسَان» دَ دِسْتِ مَرْدُمِ تَسْلِیمِ مُوشِه و اُونَا اُو رِه مُوکُشِه و سِه رُوزِ بَعْدِ اَز کُشْتِه شُدُو دُوبَارِه زِنْدِه مُوشِه. “^{۳۲} مَگَم اُونَا مَقْصِدِ توره شِی رِه نَفَامِید و تَرَسِ خُورِد کِه

ازو پُرسان کُنه.

بحث د باره بزرگی

^{۳۳} اوخته اونا د کفرناحوم آمد و غیتیکه اونا د خانه بود، عیسی از یارای خو پُرسان کد: ”د بین راه د باره چیزخیل قد یگدیگه خو جر-و-بحث موكدید؟“
^{۳۴} اونا چپ مند، چراکه د راه قد یگدیگه خو جر-و-بحث موكد که د مینکل ازوا کی بزرگتر آسته. ^{۳۵} عیسی ششت و امو دوازده یار ره کوی کده دزوا گُفت: ”هر کسی که میخایه اول بشه، او باید آخر پگ و غلام پگ بشه.“ ^{۳۶} اوخته او یگ بچکیچه ره گرفت و او ره د مینکل ازوا ایستلجی کد و او ره د بغل خو گرفته دزوا گُفت: ^{۳۷} ”هر کسی که یکی امزی بچکیچا ره د نام ازمه قبول کُنه، مره قبول کده و هر کسی که مره قبول کده، نه مره، بلکه امو ره قبول کده که مره ری کده.“

هر کسی که مخالف مو نییه قد ازمو آسته

^{۳۸} یوحنا گُفت: ”اُستاد، مو یگ نفر ره دیدی که د نام ازتو جنیات ره بر موكد و مو او ره منع کدی، چراکه او از جم ازمو نبُود.“ ^{۳۹} لیکن عیسی گُفت: ”او ره منع نکُنید، چون هیچ کس نمیتنه که د نام ازمه یگ مُعجزه کُنه و یگ لحظه بعد د باره ازمه بد بگیه.“ ^{۴۰} چون کسی که د ضد مو نییه، او قد ازمو یه.

^{۴۱} هر کسی که دز شمو د نام ازمه یگ پيله او بدیه که وچی کُنید فقط بخاطری که د مسیح تعلق درید، ما حقیقت ره دز شمو موكم که او بے اجر نمومنه.

اخطار د وسوسه کُننده ها

^{۴۲} هر کسی که باعث گمراهی یکی امزی ریزه گینا شنه که دز مه ایمان دره، بلده

ازو بهتر آسته که یگ سنگ آسیا د گردون شی اوزو شُده د دریا پورته شنه.
 ۴۳ پس اگه دست تو باعث موشه که تو گمراه شنی او ره قطع کو، چون بلده تو
 بهتر آسته که چننه د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو دست د دوزخ
 بُفتی، د آتش گل ناشدنی، ۴۴ [د جایی که کرم شی نومره و آتش گل نموشه].
 ۴۵ اگه پای تو باعث موشه که تو گمراه شنی، او ره قطع کو، چون بلده تو بهتر
 آسته که لنگ د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو پای د دوزخ پورته
 شنی، ۴۶ [د جایی که کرم شی نومره و آتش گل نموشه]. ۴۷ اگه چیم تو باعث
 موشه که تو گمراه شنی، او ره بر کو، چون بلده تو بهتر آسته که قد یگ چیم د
 پادشاهی خدا داخل شنی، نسبت دزی که قد دو چیم د دوزخ پورته شنی، ۴۸ د
 جایی که کرم شی نومره و آتش گل نموشه.

۴۹ چون تمام کسا قد آتش نمکی موشه. ۵۰ نمک خوب آسته، لیکن اگه نمک
 شوری خو ره از دست بدیه، چطور میتنه که مزه شی پس بییه؟ شمو د خودون
 خو نمک دشته بشید و قد یگدیگه خو د صلح-و- صفا زندگی کنید.

د باره طلاق

۱۰ عیسی اونجی ره ایله کد و د منطقه یهودیه و او طرف دریای اردن رفت.
 جمعیت مردم بسم د گرد ازو جم شد و او مطابق عادت خو باز ام اونا ره تعلیم
 دد.

۲ دمزو غیت بعضی فریسیا آمد و بلده آزمایش ازو پرسان کد: "آیا بلده یگ مرد
 روا آسته که خاتون خو ره طلاق بدیه؟" ۳ عیسی د جواب ازوا گفت: "موسی دز
 شمو چی حکم دده؟" ۴ اونا گفت: "موسی اجازه دده که یگ مرد یگ طلاق نامه
 نوشته کنه و خاتون خو ره ایله بدیه." ۵ اوخته عیسی دزوا گفت: "موسی بخاطر
 سنگدلی شمو ای حکم ره بلده شمو نوشته کد. ۶ مگم از شروع خلقت خدا اونا

ره مرد و زن خَلق کد. ^۷ امزی خاطر مرد، آته و آبه خُو ره ایله کده قد خاتون خُو یگجای موشه ^۸ و هر دوی شی یگ جسم موشه. ^۹ پس چیزی ره که خدا یگجای کده، انسان نباید جدا کنه.

^{۱۰} وختی اونا د خانه بُود، یارا بسم دزی باره از عیسی سوال کد. ^{۱۱} او دزوا گُفت: ”هر کسی که خاتون خُو ره طلاق بدیه و قد یگ خاتون دیگه توی کنه، او د حق خاتون خُو زنا مونه. ^{۱۲} و اگه یگ خاتو شوی خُو ره طلاق بدیه و قد یگ مرد دیگه توی کنه، او ام زناکاری مونه.“

عیسی بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

^{۱۳} دَمزُو غیت مردُم بچکیچای ریزه ره د پیش عیسی اُورد تا د سر ازوا دست بيله؛ مگم یارا اونا ره سرزنش کد. ^{۱۴} وختیکه عیسی ای کار ره دید، قار شد و دزوا گُفت: ”بیلید که بچکیچای ریزه پیش ازمه بییه و اونا ره منع نکنید، چراکه پادشاهی خدا دَمزی رقم کسا تعلق دَره. ^{۱۵} ما حقیقت ره دز شمو مومگم، هر کسی که پادشاهی خدا ره رقم یگ بچکیچه ریزه قبول کنه، او هرگز دزشی داخل نموشه.“ ^{۱۶} اوخته بچکیچا ره د بغل خُو گرفت و دستای خُو ره د سر ازوا ایشته اونا ره برکت دد.

آدم سرمایه‌دار و زندگی ابدی

^{۱۷} وختیکه عیسی د راه مورفت، یگ آدم دَویده دَویده آمد و د پیش ازو زانو زده ازو پُرسان کد: ”آی اُستاد نیک، ما چیز کار کنم تا صاحب زندگی ابدی شئم؟“ ^{۱۸} عیسی ازو پُرسان کد: ”چرا مره نیک موی؟ هیچ کس نیک نیسته بغیر از خدا و بس. ^{۱۹} تو احکام شریعت ره میدنی که موی: ’قتل نکو، زنا نکو، دزی نکو، شاهدی دروغ ندی، فریبکاری نکو، آته و آبه خُو ره احترام کو.“ ^{۲۰} او آدم د جواب شی گُفت: ”اُستاد، ما پگ امزیا ره از ریزگی خُو د جای اُوردیم.“

۲۱ عیسیٰ سُون اَزُو توخ کده اُو ره مُحَبَّت کد و دَزُو گُفت: ”یگ چیز کم دَری؛ بورو، هر چیزی که دَری سَودا کُو و پَیسه شی ره دَ غَرِیبا بَدی؛ اوخته تُو دَ عالمِ باله صاحبِ یگ گنج موشی. بعد اَزُو بیه و از مه پَیروی کُو.“ ۲۲ مگم بخاطرِ امزی توره لب-و-رُوی شی اوزو شُد و اُو غَمگی شُدِه اَزونجی رفت، چراکه اُو مال-و-دولتِ کلو دَشت.

۲۳ اوخته عیسیٰ چاردور خُو ره توخ کده دَ یارای خُو گُفت: ”چِقَس سخت آسته که آدمای دولتَمند دَ پادشاهی خُدا داخلِ شنه!“ ۲۴ یارا امزی تورای شی حَیرو مَندد، مگم عیسیٰ بسم دَزوا گُفت: ”آی بچکیچا، داخلِ شُدو دَ پادشاهی خُدا چِقَس سخت آسته!“ ۲۵ تیر شُدون اُشتر از نیفه سیزو آسوتر آسته نِسبت دَ داخلِ شُدونِ آدمِ دولتَمند دَ پادشاهی خُدا.“ ۲۶ اونا بے اندازه حَیرو شُدو و قد یگدیگه خُو مَوگُفت: ”پس کی میتنه نجات پیدا کنه؟“ ۲۷ عیسیٰ سُون اَزوا توخ کده گُفت: ”بلده انسان ناممکن آسته، مگم نه بلده خُدا، چراکه بلده خُدا پگ چیزا مُمکن آسته.“

۲۸ پترُس دَ توره گُفتو شُد و دَزُو گُفت: ”مو تمام چیز خُو ره ایله کدے و از تُو پَیروی مونی.“ ۲۹ عیسیٰ گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگُم، هیچ کسی ره پیدا نَمیتنید که خانه یا برارو یا خوارو یا آته یا آبه یا بچکیچا یا زمینِ خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری ایله کنه، ۳۰ و دَ ای دُنیا صد برابر خانه ها، برارو، خوارو، آبه گو، بچکیچا و زمینا ره قد آزار-و-اَزیت قتی دَ دست نیره و دَ عالمی که مییه صاحبِ زندگی اَبَدی نشنه.“ ۳۱ مگم غدر کسای که اوّل آسته آخر موشه و آخرها اوّل.“

سومنه پیشگویِ عیسیٰ دَ باره مرگِ شی

۳۲ عیسیٰ و یارای شی دَ راه بُود و سُون باله طرفِ اورشَلیم مورفت و عیسیٰ پیش

پیش ازوا ریی بُود. یارا حیرت زده شُد و کسای که از پُشتِ ازوا میمد، ترس خوردد. عیسی امو دوازده ره بسم د یگ گوشه بُرد و شروع کد که دزوا بُگیه که چیزخیل د بِلِه شی مییه ^{۳۳} و کُفت: ”اینه، مو د اورشلیم موری و «باچه انسان» د دست پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین تسلیم موشه و اونا او ره محکوم د مرگ مونه و د دست مردمای غیر یهود تسلیم مونه؛ ^{۳۴} اونا او ره ریشخند کده د بِلِه شی تُف میندزه و او ره قمچی میزنه و موکشه، ولی د روز سوم او دوباره زنده موشه.“

درخواستِ یعقوب و یوحنا

^{۳۵} یعقوب و یوحنا باچه های زبدي د پیش عیسی آمد و کُفت: ”استاد، مو میخاهی هر چیز که از تو درخواست کنی، تو بلده مو انجام بدی.“ ^{۳۶} او دزوا کُفت: ”چی میخاهید که بلده شمو انجام بدم؟“ ^{۳۷} اونا دزشی کُفت: ”اجازه بدی که د بزرگی جلال تو یگ مو د دست راست و دیگه مو د دست چپ تو بشینی.“ ^{۳۸} عیسی دزوا کُفت: ”شمو نمیدنید که چیزخیل طلب مونید. آیا میتنید از جامی وچی کنید که ما وچی مونم، یا غسل تعمیدی ره بگیری که ما قد شی غسل تعمید دده موشم؟“ ^{۳۹} اونا د جواب شی کُفت: ”آری، میتنی.“ عیسی دزوا کُفت: ”درست آسته، از جامی که ما وچی مونم، شمو ام وچی مونید و غسل تعمیدی ره که ما میگیرم، شمو ام قد ازو غسل تعمید دده موشید؛ ^{۴۰} مگم ششتو د دست راست یا چپ مه د اختیار ازمه نییه، بلکه بلده کسای آسته که بلده ازوا آماده شده.“

^{۴۱} وختیکه ده یار دیگه ای توره ره شنید، اونا د بِلِه یعقوب و یوحنا قار شد.
^{۴۲} اوخته عیسی اونا ره کوی کد و دزوا کُفت: ”شمو میدنید که د مینکل مردمای غیر یهود کسای که حکمران حساب موشه، اونا د بِلِه ازوا باداری مونه و کته کلونای ازوا د بِلِه ازوا جبر-و-ستم موکنه. ^{۴۳} مگم د بین ازشمو باید ای رقم نبشه، بلکه هر کسی که د مینکل شمو میخایه کته بشه، باید خدمتگار شمو بشه.“

^{۴۴} و هر کسی که دَ مینکل شُمو میخایه پیش قَدَم بَشه، باید غُلامِ پگ بَشه. ^{۴۵} چُون «باچه انسان» نَمده که خِدمت شُنه، بَلکه تا خِدمت کُنه و جان خُوره دَ راهِ غَدَر کسا فِدا کُنه.»

شفا دَدونِ بارتیمائوسِ کور

^{۴۶} پس اونا دَ شارِ اَریحا اَمَد. دَ حالیکه عیسی قد یارای خُو و یگ جمعیتِ کُنه از اَریحا بُرو مورفت، بارتیمائوس باچه تیمائوس که یگ گدایگرِ کور بُود دَ بغلِ راه شِشْتُد. ^{۴۷} وختی بارتیمائوس شِنید که اُو عیسای ناصری اَسته، اُو دَ چیغ زَدو شُد و گُفت: «اَی عیسی باچه داؤود، دَ بِلَه مه رَحَم کُو!» ^{۴۸} غَدَر کسا دَ بِلَه اَزو هَیبت کد که چُپ شُنه، مگم اُو کَلوتر چیغ زده گُفت: «اَی باچه داؤود، دَ بِلَه مه رَحَم کُو!» ^{۴۹} اوخته عیسی ایسته شُده گُفت: «اُو ره کُوی کُنید.» اونا اَمو آدمِ کور ره کُوی کد و دَزو گُفت: «باجراتِ بَش؛ باله شُو که تُو ره کُوی مونه.» ^{۵۰} اُو فوری چَپن خُوره اُو سُو اَندخت و از جای خُو پَریده دَ پیشِ عیسی اَمَد. ^{۵۱} عیسی دَزو گُفت: «چی میخاهی که بَلده تُو انجام بَدَم؟» آدمِ کور دَزو گُفت: «اُستاد، ما میخایم که بسمِ بَینا شُوم.» ^{۵۲} عیسی دَز شِی گُفت: «بورو؛ ایمان تُو، تُو ره شفا دَد.» اُو فورا دُوباره بَینا شُد و از پُشتِ عیسی دَ راه گُت شُد.

داخلِ شُدونِ عیسی دَ اورشلیم

۱۱ وختی اونا دَ بَیتِ فاجی و بَیتِ عَنیا دَ دامونِ کوهِ زیتون که نزدیکِ اورشلیم اَسته رسید، عیسی دُو نفر از یارای خُوره ری کده ^۲ دَزوا گُفت: «دَ اَغیلی که پیشِ رُوی شُمو اَسته، بورید و امی که دَ زشی داخلِ شُدید، دِستی یگ کُره اُلاغ ره پیدا مَونید که دَ اُونجی بسته یه و تا آلی ره هیچ کس دَ بِلَه شی سوار نَشده؛ اُو ره واز کده بیرید. ^۳ اگه کُدم کس دَز شُمو بُگیه، چَرا ای کار ره مَونید؟ شُمو بُکید: 'مولا ای ره لازم دَره و دِستی دَ امینجی پس ری مونه.'» ^۴ پس اونا

رفته کُره اُلاغ ره پيدا کد که د پالوی یگ درگه د مَنه کوچه بسته بُود و اونا اُو ره واز کد. ^۵ بعضی کسای که د اُونجی ایسته بُود، دزوا کُفت: ”چیز کار مُونید، چرا کُره اُلاغ ره واز مُونید؟“ ^۶ اونا امو چیز ره کُفت که عیسی دزوا کُفتد. پس دزوا اجازه دد که بُیره. ^۷ اوخته اونا کُره اُلاغ ره د پیش عیسی اُورد و چپن های خُو ره د پُشت شی اُندخت و عیسی د بله ازو سوار شُد. ^۸ غدر مردم چپن های خُو ره د سر راه اوار کد و یگ تعداد دیگه شاخچه های بلگدار ره که از زمینا قطع کد، د راه فرش کد. ^۹ کسای که پیشلون ازو مورفت و کسای که از پُشت شی میمد، چیغ زده مَوگُفت:

”هوشیعانا!

مُبارک آسته کسی که د نام خُداوند مییه.

^{۱۰} مُبارک آسته پادشاهی بابه کلون مو داوود که د حال امدو یه!

هوشیعانا د بلندترین جای عالم باله.“

^{۱۱} اوخته عیسی د اورشلیم داخل شُد و د خانه خُدا رفت و چارطرف خُو سون تمام چیزا توخ کد، مگم ازی که ناوخت بُود او قد دوازده یار خو د بیت عنیا رفت.

عیسی درخت انجیر ره نالت مونه

^{۱۲} روز دیگه شی وختیکه اونا از بیت عنیا برو امد، عیسی گُشنه شُد. ^{۱۳} او از دور یگ درخت انجیر پُربلگ ره دید و رفت تا شاید یگو میوه دزو پيدا کُنه. وختیکه د پیش شی رسید بغیر از بلگ دزو هیچ چیز پيدا نکد، چراکه فصل انجیر نُبود. ^{۱۴} اوخته د درخت کُفت: ”بعد ازی دیگه هرگز کس از میوه تُو نخوره.“ و یارای

شی ای ره شنید.

رفتون عیسی د خانه خدا

^{۱۵} بعد ازو اونا د اورشلیم آمد و عیسی د خانه خدا داخل شده د بر کدون کسای شروع کد که د خانه خدا خرید و فروش موكد. او میزای صرافا و چوکی های کوتر فروشا ره سرچپه کد ^{۱۶} و د هیچ کس اجازه ندد که مال خوره از مینکل خانه خدا تیر کنه. ^{۱۷} او د مردم تعلیم میدد و موگفت: ”آیا نوشته نشده که،

’خانه مه جای عبادت بلده تمام قوم ها گفته موشه؟‘

مگم شمو ای ره غار دزا جور کدید.“

^{۱۸} وختیکه پیشوایون عالی مقام و عالمای دین ای ره شنید، اونا د پشت یگ فرصت بر شد که چطور او ره از بین بیره؛ چون اونا ازو ترس موخورد، چراکه یگ مردم از تعلیم شی حیرو مند. ^{۱۹} وختیکه شام شد، عیسی و یارای شی از شار برو رفت.

درس از درخت انجیر

^{۲۰} صباح گاه وختیکه اونا ازونجی تیر موشد، اونا درخت انجیر ره دید که از ریشه خشک شده. ^{۲۱} پترس توره عیسی ره د یاد خو آورد و دزشی گفت: ”استاد، اونه امو درخت انجیر ره که نالت کدی خشک شده.“ ^{۲۲} عیسی د جواب ازوا گفت: ”د خدا ایمان دشته بشید. ^{۲۳} ما حقیقت ره دز شمو موگم، اگه کس د امزی کوه بگیه، ’کنده شو و د دریا پورته شو، و د دل خو شک نکنه، بلکه ایمان دشته بشه که چیزی که موگیه واقع موشه، او بلده شی انجام دده موشه. ^{۲۴} امزی خاطر دز شمو موگم، هر چیزی ره که د دعا طلب کنید، یقین دشته بشید که او ره د دست

اُورديد و اُو از شُمو مُوشه. ^{۲۵} وختیکه بلده دُعا ايسته مُوشيد، اگه دَ ضِدِ کُدم کس يگو چيز دَ دِلِ خُو دريد، اُو ره بُبخشيد تا آته آسماني شُمو ام خطاهای شُمو ره بُبخشه. ^{۲۶} [ليکن اگه شُمو نبخشيد، آته آسماني شُمو ام خطاهای شُمو ره نموبخشه.]

قُدرت و اِختياراتِ عيسی

^{۲۷} اونا بسم دَ اورشليم آمد. دَ حالیکه عيسی دَ خانه خُدا قَدم ميزد، پيشوايونِ عالی مقام و عالِمای دين و ريش سفيدا دَ پيش شی آمد ^{۲۸} و کُفت: "قد کُدم اِختيار ای کارا ره مونی؟ کی دَز تُو امی اِختيار ره دده که ای کارا ره انجام بدی؟" ^{۲۹} عيسی دَزوا کُفت: "ما ام از شُمو يگ سوال پُرسان مُونم و شُمو دَز مه جواب بديد؛ اوخته ما دَز شُمو مُوگم که قد کُدم اِختيار ای کارا ره انجام ميديم: ^{۳۰} آیا غُسلِ تعميدِ يحيی از عالمِ باله بُود يا از انسان؟ دَز مه جواب بديد." ^{۳۱} اونا قد يگديگه خُو مشوره کده کُفت: "اگه بگی که از عالمِ باله بُود، اوخته اُو مُوگيه، پُس چرا دَزوا ايمان نورديد؟" ^{۳۲} و اگه بگی که از انسان بُود، مردُم مو ره مُوکُشه." چون اونا از جمعيتِ مردُم ترس مُوخورد، چراکه پگِ مردُم يحيی ره پيغمبرِ ميدَنِست، ^{۳۳} و امزی خاطر اونا دَ جوابِ عيسی کُفت: "مو نميدنی." عيسی دَزوا کُفت: "ما ام دَز شُمو نمُوگم که قد کُدم اِختيار ای کارا ره انجام ميديم."

مَثَلِ باغوانای ظالم

^۱ ۱۲ اوخته عيسی دَ مَثَلِ قد ازوا دَ توره کُفتو شد و کُفت: "يگ آدم يگ باغ انگور جور کد و دَ گرداگرد شی ديوال باله کد. بعد ازو دَ مَنه شی يگ چرخُشت جور کد و يگ بُرجِ پيره داری ام بلده شی آباد کد. اوخته اُو ره دَ باغوانا اجاره دد و خود شی دَ سَفر رفت. ^۲ دَ فصلِ انگور اُو يگ غلام ره دَ پيشِ باغوانا ری کد تا اونا حق شی ره از حاصلِ باغ انگور بگيره. ^۳ مگم اونا امو غلام ره لت-و-کوب

کده دِسْتِ خالی ریی کد. ^۴ اُو یگ غُلامِ دِیگه ره دَ پیشِ ازوا ریی کد. اونا اُو ره قد سنگ زده سر شی ره میده کد و دز شی بے حُرمتی کد. ^۵ اُو بسم یگ غُلامِ دِیگه ره ریی کد و اونا اُو ره کُشت. و غدر کسای دِیگه ره ام ریی کد که اونا بعضی ازوا ره لَت-و-کوب کد و بعضی های شی ره کُشت. ^۶ اُو یگ نفرِ دِیگه ام دشت که اُو باچه دوست-دشتنی شی بُود. آخِرکار اُو ره دَ پیشِ ازوا ریی کد و قد خود خُو کُفت: 'اونا دَ باچه مه اِحترام مُونه.' ^۷ مگم باغوانا قد یگدِیگه خُو کُفت: 'اینمی وارث آسته. بیید که ای ره بُکشی و میراث از مو مُوشه.' ^۸ پس اونا باچه ره گِرِفته کُشت و اُو ره از باغِ انگور بُرو پورته کد. ^۹ آلی صاحبِ باغ چیز کار مُونه؟ اُو میبه و باغوانا ره نابُود مُونه و باغِ انگور ره دَ دِیگه نفرا تسلیم مُونه. ^{۱۰} آیا امی نوشته ره نَخانید که مُوگیه:

'سنگی ره که اُستاکارا رد کد،

سنگِ مُهم تادو شُده.

^{۱۱} ای کار ره خداوند کده

و دَ نظرِ ازمو عجیب آسته."

^{۱۲} رهبرای یهودیا دَ تلاشِ ازی بُود که عیسی ره دِسْتِگیر کُنه، چُون اونا پی بُرد که ای مَثَل ره دَ ضِدِ ازوا کُفته، مگم اونا از مردُم ترس خورد. پس اونا اُو ره ایله کده رفت.

سوال دَ باره مالیه ددو

^{۱۳} اوخته اونا بعضی فریسیا و طرفدارای هیروودیس ره دَ پیشِ عیسی ریی کد تا اُو ره قد تورای خود شی دَ دام بندزه. ^{۱۴} اونا اَمده دَزو کُفت: "اُستاد، مو میدنی که

تُو آدَمِ صَادِقِ اَسْتِي و دَ غَمِ كَسِ نَيْسْتِي كِه چي مُوگِيه، چُون تُو دَ ظَاهِرِ اِنْسَانِ
تُوخِ نَمُونِي، بَلَكِه رَاهِ خُدا رِه دَ رَاسْتِي تَعْلِيمِ مِيدِي. آيَا مَالِيه دَدُو دَ قَيْصِرِ رَوَا اَسْتِه
يا نَه؟ آيَا مَو مَالِيه بَدِي يَا نَدِي؟“ ^{۱۵} عيسِي رِيَاكاري اَزُوا رِه پِي بُرْدِه دَزُوا كُفْت:
”چِرَا مَرِه اَزْمَايشِ مُونِيد؟ بَلْدِه مِه يَكِ سِيكِه يَكِ دِيناري بِيرِيدِ تا اُو رِه تُوخِ كُنْم.“
^{۱۶} و اُونَا اُورْد. اوخْتِه اُو دَزُوا كُفْت: ”امِي عَكْسِ و نِشَانِ اَزِ كِي اَسْتِه؟“ اُونَا دَ
جَوَابِ شِي كُفْت: ”اَزِ قَيْصِرِ.“ ^{۱۷} عيسِي دَزُوا كُفْت: ”چِيْزِي رِه كِه اَزِ قَيْصِرِ اَسْتِه
دَ قَيْصِرِ بَدِيدِ و چِيْزِي رِه كِه اَزِ خُدا اَسْتِه دَ خُدا.“ و اُونَا اَزِ جَوَابِ اَزُو حِيرو
مَند.

سوال دَ باره دُوباره زنده شدو

^{۱۸} اوخْتِه صَدُوقِيَا كِه مُوگُفْت قِيَامْتِ و جُودِ نَدْرِه، دَ پِيْشِ اَزُو اَمَدِ و اَزُو سوال كَدِه
كُفْت: ^{۱۹} ”اَسْتاد، مُوسِي بَلْدِه اَزْمُو نُوْشْتِه كَدِه كِه اَكِه بَرارِ يَكِ اَدَمِ بُمَرِه و خَاْتُونِ
شِي بِي اَوْلادِ دَ جايِ شِي بُمَنِه، اُو اَدَمِ بَايْدِ قَدِ اَمَزُو خَاْتُو تُوِي كُنِه و بَلْدِه بَرارِ خُو
اَوْلادِ پِيْدا كُنِه. ^{۲۰} يَكِ زَمَانِ هَفْتِ بَرارِ بُوْد؛ اَوْلِنِه شِي خَاْتُو كَرِفْتِ و مُرْدِ و دَ جايِ
شِي اَوْلادِ نَمَند. ^{۲۱} اوخْتِه دَوْمِنِه شِي اَمُو خَاْتُو رِه كَرِفْتِ و اُو اَمِ مُرْدِ و دَ جايِ شِي
اَوْلادِ نَمَند؛ سَوْمِنِه اَمِ اَمِي رَقْمِ شُد. ^{۲۲} خُلَاصَه هَرِ هَفْتِ شِي اُو رِه كَرِفْتِ و دَ
جايِ هِيْچِ كُدَمِ شِي اَوْلادِ نَمَند. اَخْرِيكارِ اَمُو خَاْتُو اَمِ مُرْدِ. ^{۲۳} پَسِ دَ رُوْزِ قِيَامْتِ اُو
خَاْتُونِ كُدَمِ اَزُوا مُوشِه؟ چُونِ هَرِ هَفْتِ شِي اُو رِه خَاْتُو كُدُد.“ ^{۲۴} عيسِي دَزُوا
كُفْت: ”آيَا كُْمَرَاهِي شُمُو اَمَزِي خَاَطِرِ نَيْسْتِه كِه شُمُو نَه دَ بارِه كِتَابِ مُقَدَّسِ
مِيْدَنِيدِ و نَه دَ بارِه قُدْرْتِ خُدا؟“ ^{۲۵} چُونِ وختِيكِه اُونَا اَزِ مُرْدِه هَا دُوباره زنده
مُوشِه، اُونَا نَه خَاْتُو مِيگِيْرِه و نَه شُوِي مُونِه، بَلَكِه رَقْمِ مَلَايِكِه هَا دَ عَالَمِ بَالِه اَسْتِه.
^{۲۶} مَكَمِ دَ بارِه قِيَامْتِ مُرْدِه هَا، آيَا دَ كِتَابِ مُوسِي دَ قِصِيَّه «بُوْتِه سُوْزَانِ» نَخَانِيدِ
كِه چِطُورِ خُدا دَزُو كُفْت: ’ما خُدايِ اِبْرَاهِيمِ و خُدايِ اِسْحاقِ و خُدايِ يَعْقُوبِ
اَسْتِم.‘ ^{۲۷} اُو خُدايِ مُرْدِه هَا نَبِيَّه، بَلَكِه خُدايِ زنده هَا اَسْتِه. شُمُو سَخْتِ كُْمَرَاهِ
اَسْتِيد.“

بزرگترین حکم

^{۲۸} یکی از عالمای دین آمد و شنید که اونا جر-و-بحث مونه؛ وختی دید که عیسی دزوا یگ جواب خوب دد، او از شی پرسان کد: ”کدم حکم از پگ کده مهم آسته؟“ ^{۲۹} عیسی د جواب شی گفت: ”حکم مهم اینی آسته: گوش کو آی قوم اسرائیل، خداوند، خدای مو خداوند یکتا آسته. ^{۳۰} پس خداوند، خدای خوره قد تمام دل و تمام جان و تمام عقل و تمام قوت خو محبت کو. ^{۳۱} و دوّم شی اینی آسته: همسایه خوره رقم خود خو آلی دوست داشته بش. هیچ حکم ازی دو کده بزرگتر نییه.“ ^{۳۲} اوخته عالم دین دزو گفت: ”کلو خوب استاد، تو حقیقت ره گفتی که خدا یگ آسته و بغیر ازو دیگه نییه. ^{۳۳} و ای که او ره قد تمام دل و تمام عقل و تمام قوت محبت کنی و همسایه خوره رقم خود خو آلی دوست بدنی، واقعاً ای از تمام هدیه های سوختنی و قربانی ها کده مهمتر آسته.“ ^{۳۴} وختی عیسی دید که او جواب عاقلانه دده، دزو گفت: ”تو از پادشاهی خدا دور نیستی.“ بعد ازو دیگه هیچ کس جرأت نکد که ازو سوال کنه.

داوود و مسیح

^{۲۵} وختیکه عیسی د خانه خدا تعلیم میدد، او گفت: ”عالمای دین چطور میتنه بگیه که مسیح باچه داوود آسته؟“ ^{۲۶} د حالیکه خود داوود د هدایت روح القدس گفته:

’خداوند د مولای مه گفت:

”د دست راست مه بشی

تا دشمنای تو ره د تی پای تو بندزم.“

^{۲۷} اگه خود داوود مسیح ره مولا موگیه، چطور میتنه که باچه شی بشه؟ و

جمعیتِ کُتِه مردُمِ قد شوق-و-علاقه دَ تورای ازو گوش میدد.

عیسی مردُمِ ره دَ باره عالِمای دینِ خبردار مونه

^{۳۸} عیسی دَ حالیکه تعلیم میدد گفت: ”از عالِمای دینِ احتیاط کُنید؛ اونا خوش دَره که قد چپن های دِراز ای سُو-و-اوسو بگرده و دَ کوچه-و-بازار احترام شنه ^{۳۹} و دَ عبادت خانه ها چوکی های مُهم ره دشته بشه و دَ مهمانی ها دَ باله-جای بشینه! ^{۴۰} اونا خانه های خاتونوی بیوه ره قورت مونه و از روی ریاکاری نماز خُو ره دِراز مونه. اونا محکومیتِ سخت تر ره مینگره.“

هدیه یگِ خاتونِ بیوه

^{۴۱} عیسی روی دَ روی صندوقِ بیتِ اُمالِ خانه خُدا شستد و مردُمی ره توخ مُوکد که دَ منِه صندوقِ پیسه میندخت. غدر مردُمای پیسه دار پیسه کلو اندخت. ^{۴۲} دَ امزو غیت یگِ خاتونِ بیوه غریب آمد و دُو سِکه که تقریباً یگِ تنگه مُوشد اندخت. ^{۴۳} اوخته او یارای خُو ره کوی کد و دزوا گفت: ”ما حقیقت ره دز شمو مُوگم، امی خاتونِ بیوه غریب از تمام کسای که دَ صندوقِ پیسه اندخت، کلو تر پورته کد. ^{۴۴} چون پگِ ازوا از کلونی دارایی خُو اندخت، مگم او از غریبی خُو هر چیزی که دشت، یعنی تمام دار-و-ندار زندگی خُو ره اندخت.“

پیشگویی بیرو شدونِ خانه خُدا

۱۳ ^۱ وختیکه عیسی از خانه خُدا بُر مُوشد، یکی از یارای شی دزو گفت: ”اُستاد، توخ کُو، چی سنگای کُتِه و چی ساختمان های باشکوهی!“ ^۲ عیسی دزو گفت: ”امی ساختمان های کُتِه ره مینگری؟ یگِ سنگ ام دَ بله سنگِ دیگه باقی نمومنه، بلکه پگِ شی زیر-و-زیر مُوشه.“

جور و جفا

^۳ وختیکه عیسی د بله کوه زیتون روی د روی خانه خدا شستد، پترس، یعقوب، یوحنا و اندریاس تاشکی ازو پرسان کد: ^۴ ”دز مو بگی که ای چیزا چی وخت رخ میدیه و نشانی که پگ امزی واقعه ها پوره شدون شی نزدیک آسته، چی یه؟“
^۵ اوخته عیسی د جواب ازوا گُفت: ”هوش خو ره بگیرد که کس شمو ره گمراه نکنه. ^۶ غدر کسا د نام ازمه مییه و موگیه، ’ما مو آستم،‘ و غدر کسا ره گمراه مونه. ^۷ وختیکه د باره جنگ ها و خبر جنگ ها میشنوید ورخطا نشنید؛ ای واقعه ها باید رخ بدیه، لیکن آخر زمان هنوز نرسیده. ^۸ چون یگ قوم د ضد قوم دیگه و یگ مملکت د ضد مملکت دیگه باله موشه و زلزله ها د جای های مختلف رخ میدیه و قحطی ها مییه. ای چیزا شروع درد زیدو آسته.

^۹ مگم شمو خود ره احتیاط کنید، چراکه شمو ره د محکمه ها تسلیم مونه و د عبادت خانه ها قمچی میزنه و شمو بخاطر ازمه د پیش والی ها و پادشایو ایسته موشید تا بلده ازوا شاهدهی بدید. ^{۱۰} و اول باید خوشخبری د تمام قوم ها اعلان شنه. ^{۱۱} پس هر وختیکه شمو ره دستگیر کده تسلیم مونه، پیش از پیش غصه نکنید که چی بگید، بلکه هر چیزی که د امزو غیت دز شمو دده موشه، امور ره بگید، چراکه توره گوی شمو نیستید، بلکه روح القدس آسته. ^{۱۲} برار، برار ره و آته، باچه ره د مرگ تسلیم مونه؛ و بچکیچا د روی آته و آبه خو میخیزه و اونا ره د کُشتو میدیه. ^{۱۳} از خاطر نام ازمه تمام مردم از شمو بد موبره، مگم هر کسی که تا آخر صبر-و-حوصله کنه، نجات پیدا مونه.

زشت بیروکار

^{۱۴} پس وختی شمو زشت بیروکار ره د جایی ایسته مینگرید که نباید بشه --
خاننده پی بیره -- اوخته کسای که د یهودیه آسته باید د کوه ها دوتا کنه؛ ^{۱۵} و

هر کسی که دَ بِلِه بامِ خانه آسته، باید تاه نَشْنه و دَ خانه داخِل نَشْنه تا یگو چیز ره بگیریه. ^{۱۶} و هر کسی که دَ سرِ کِشت آسته باید بَلدِه گِرِفْتونِ کالایِ خُو پس نَرَوِه. ^{۱۷} وای دَ حالِ خاتُونوی که دَ امزُو روزا شِکامتُو بَشِه و یا نَلغِه شِیرخور دَشْتِه بَشِه!

^{۱۸} دُعا کُنید که ای چیزا دَ زمِستو رُخ نَدیه، ^{۱۹} چُون دَ امزُو روزا اُطور رَنج-و-مُصِیبت مییه که مِثل شی از شُرُوعِ خِلَقْتی که خُدا خَلَق کد تا آلی ره نَمَدِه و بعد ازو هرگز نَمییه. ^{۲۰} اگه خُداوند اُو روزا ره کوتاه نَموكد، هیچ بَشَر نجات پیدا نَموكد؛ لیکن بخاطر اِنْتِخابِ شُدِه های که اُو اِنْتِخاب کده، اُو اُمُو روزا ره کوتاه کده.

پس اَمْدونِ مَسِیح

^{۲۱} دَ امزُو زمان اگه کُدم کس دَز شُمُو مُوگیه: 'اینه، مَسِیح دَ اِنجی آسته!' یا 'اونه، مَسِیح دَ اُونجی یه!' باوَر نَکُنید، ^{۲۲} چراکه مَسِیح های دروغی و پیغمبرای دروغی بُر مُوشه و مُعجزه ها و چیزای عجیب انجام میدیه تا اگه اِمکان دَشْتِه بَشِه، حتی اِنْتِخاب شُدِه ها ره گُمراه کُنه. ^{۲۳} پس اِحْتِیاط کُنید، ما پگ چیزا ره پیش از پیش دَز شُمُو کُفْتُم.

^{۲۴} مگم دَ امزُو روزا، بعد امزُو رَنج-و-مُصِیبت،

اَفْتُو تریک مُوشه

و ماه روشنی خُو ره نَمیدیه،

^{۲۵} سِتاره ها از آسمو تاه موفته

و قُدرت های آسمونا تکان مُخوره.

^{۲۶} اوخته مردُم «باچه انسان» ره مینگره که خن قدرت و جلال بزرگ د بله اورها ميبه. ^{۲۷} د امزو زمان او ملايکه های خو ره ربي مونه و اونا انتخاب شده های ازو ره از چار گوشه دنيا، از سر تا آخر زمی و از سر تا آخر آسمو جم مونه.

درس از درخت انجیر

^{۲۸} آلی از درخت انجیر یگ درس یاد بگیرید: امی که شاخه های شی تازه شده بلگ مونه، شمو موفامید که تايستو نزدیک آسته. ^{۲۹} امی رقم شمو ام وختی مینگرید که ای چیزا واقع موشه، بفامید که او نزدیک آسته، بلکه د دان درگه رسیده.

^{۳۰} ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا تمام امزی چیزا واقع نشنه، ای نسل از بین نموره. ^{۳۱} آسمو و زمی از بین موره، ولے کلام ازمه هرگز از بین نموره.

انتظار بلده پس آمدون مسیح

^{۳۲} د باره امزو روز و ساعت هیچ کس نمیدنه؛ نه ملايکه ها د آسمو و نه ام باچه، بلکه فقط آته آسمانی میدنه و بس.

^{۳۳} پس هوشیار و بیدار بشید، چون شمو نمیدنید که او زمان چی وخت ميبه. ^{۳۴} آمدون امزو روز رقم یگ آدم آسته که د سفر موره و غیتیکه از خانه حرکت مونه، او غلامای خو ره اختیاردار جور مونه و بلده هر کدم شی یگ وظیفه خاص میدیه و د درگه وان موگیه که بیدار بشه. ^{۳۵} پس بیدار بشید، چون شمو نمیدنید که صاحب خانه چی وخت پس ميبه، د وخت شام یا د نیم شاو، د وختیکه خروس بنگ میدیه یا د وخت روز واز شدو. ^{۳۶} نشنه که او بے بلغه بيبه و شمو ره د خاو بنگره. ^{۳۷} چیزی ره که دز شمو موگم، د پگ موگم: بیدار بشید!

نقشه قتل عیسی

۱۴ ۱ دُو روز دَ عیدِ پَصَح و عیدِ فطیرِ مَنَدُد. پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین دَ تلاشِ ازی بُود که چی رقمِ عیسی ره دَ حیلَه-و-مکرِ دستگیر کُنه و دَ قتل برسَنه. ۲ چُون اونا مُوگفت: ”ای کار دَ روزای عیدِ نَشُنه؛ اگه شُنه، امکانِ دَره که مردُم شورش کُنه.“

مَسَح شُدونِ عیسی دَ بیتِ عنیا

۳ وختیکه عیسی دَ بیتِ عنیا دَ خانه شِمعونِ کولی گِرِفته دَ سرِ دِسترخو شِشتُد، یگ خاتو قد یگ بوتلِ عَطَرِ قِیمتَبای، یعنی عَطَرِ سُنْبَلِ خالِصِ اَمَد و بوتلِ ره میده کده عَطَرِ ره دَ سرِ عیسی شیو کد. ۴ لیکن بعضی کسای که دَ اُونجی بُود، سرِ قار دَ یگدیگه خُو گُفت: ”چرا ای عَطَرِ ای رقمِ ضایع شُد؟ ۵ چُون مُوشد که امی عَطَرِ دَ کلوتر از سه صد دینار سودا شُنه و پیسه شی دَ غریبا دده شُنه.“ و اونا امو خاتو ره سرزنش کد. ۶ مگم عیسی گُفت: ”اُو ره دَ حال شی بیلید؛ چرا اُو ره آزار میدید؟ اُو یگ کارِ نیک دَ حقِ ازمه کده. ۷ چُون غریبا همیشه قد شُمو آسته و هر وختیکه بخواهد شُمو میتیند دَ حقِ ازوا خوبی کُنید، ولے ما همیشه قد شُمو نیستم. ۸ اُو هر چیزی که دَ توان شی بُود انجام دد؛ اُو جسمِ مره پیش از پیش بلده دَفن کدو چرب کد. ۹ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، دَ هر جای دُنیا که خوشخبری اعلان شُنه، کارِ امزی خاتو ام دَ عنوانِ یادآوری ازو نقلِ مُوشه.“

خیانتِ یهودایِ اسخریوطی

۱۰ اوخته یهودایِ اسخریوطی که یکی از دوازده یار بُود، دَ دیرِ پیشوایونِ عالی مقام رفت تا عیسی ره دَزوا تسلیم کُنه. ۱۱ اونا وختی ای توره ره شنید، خوشحال شُد و قد ازو وعده کد که دَزو پیسه میدیه. پس اُو دَ تلاشِ ازی بُود که چطور

عیسی ره بدون جنجال تسلیم کُنه.

آخری شام عیسی قد یارای شی

^{۱۲} د روز اول عید فطیر د غیتیکه باره پصح ره قربانی موكد، یارای عیسی دزو گفت: "د کجا میخاهی که رفته بلده تو آمادگی بگیری تا نان پصح ره د اونجی بخوری؟" ^{۱۳} اوخته عیسی دو نفر از یارای خو ره ری کد و دزوا گفت: "د داخل شار بورید؛ د اونجی یگ آدم قد شمو روی د روی موشه که کوزه او ره موبره. از پشت ازو بورید ^{۱۴} و د جایی که او داخل موشه د صاحب امزو خانه بگید: 'استاد موگیه، مهمونخانه مه د کجا یه تا نان پصح ره قد یارای خو د اونجی بخورم؟' ^{۱۵} اوخته او یگ اتاق کته ره د باله خانه دز شمو نشو میدیه که فرش شده و آماده آسته. د اونجی بلده مو تیاری بگیریید." ^{۱۶} پس یارا ری شده د شار رفت و تمام چیزا ره امو رقم که عیسی گفتد، پیدا کد و نان پصح ره تیار کد.

^{۱۷} وختیکه شام شد، عیسی قد دوازده یار خو د اونجی آمد. ^{۱۸} د حالیکه اونا شیشد و درو نان موخورد، عیسی گفت: "ما حقیقت ره دز شمو موگم، یکی از شمو که قد ازمه نان موخوره، مره تسلیم مونه." ^{۱۹} اونا کوئیوبار شد و یگ بعد از دیگه ازو پرسان کد: "ما خو نیستم، یا آستم؟" ^{۲۰} او د جواب ازوا گفت: "او یکی امزی دوازده آسته که دست خو ره قد ازمه قتی د کاسه غوئه مونه." ^{۲۱} «باچه انسان» امو رقم که د باره شی نوشته شده، از دنیا موره. مگم وای د حال کسی که «باچه انسان» د وسیله ازو تسلیم موشه! بلده ازو نفر بهتر بود که هیچ زیده نموشد.

^{۲۲} د حالیکه اونا درو نان موخورد، عیسی نان ره گرفت و بعد از شکرگزاری او ره ثوئه کده د یارا دد و گفت: "بگیریید؛ ای جسم مه آسته." ^{۲۳} بعد ازو جام ره گرفت و شکرگزاری کده دزوا دد و پگ ازوا از شی وچی کد. ^{۲۴} اوخته او دزوا گفت: "ای خون مه آسته که بلده عهد نو بخاطرِ غدر مردم ریختنده موشه." ^{۲۵} ما

حقیقت ره دز شمو موگم، ما از میوه تاگ انکور دیگه وچی نمونم تا روزی که او ره د پادشاهی خدا از نو وچی کنم.

پیشگویی د باره انکار پترس

^{۲۶} و اونا سرود خنده سون کوه زیتون ری شد. ^{۲۷} اوخته عیسی دزوا گفت: ”پگ شمو فراری موشید، چون نوشته شده:

’ما چوپو ره میزنم

و گوسپندو تیت پرک موشه.“

^{۲۸} ”مگم بعد ازی که دوباره زنده شدم، از شمو کده پیش د جلیلیه مورم.“
^{۲۹} پترس دزشی گفت: ”حتی اگه پگ فراری شنه، ما هرگز نموشم.“ ^{۳۰} عیسی دزو گفت: ”ما حقیقت ره دز تو موگم، امروز، امی امشاو پیش ازی که خروس دو دفعه بنگ بدیه، تو سه دفعه مره انکار مونی.“ ^{۳۱} مگم او قد تاکید کلو گفت: ”حتی اگه لازم شنه، ما قد تو مورم، ولی تو ره هرگز انکار نمونم.“ و دیگه یارا ام امی رقم گفت.

دعا کدون عیسی د باغ گتسیمانی

^{۳۲} وختیکه اونا د یگ جای د نام گتسیمانی رسید، عیسی د یارای خو گفت: ”شمو د اینجی بشینید تا ما رفته دعا کنم.“ ^{۳۳} او پترس، یعقوب و یوحنا ره قد خو قتی برد و پریشان و کوئیویار شده ^{۳۴} دزوا گفت: ”جان مه از شدت غم نزدیک آسته که بمره. شمو د امینجی بمنید و بیدار بشید.“ ^{۳۵} اوخته کم وری پیش رفت و قد روی خو د زمی افتده دعا کد که اگه امکان دشته بشه امو ساعت از شی دور شنه. ^{۳۶} او گفت: ”«آبا!» ای آته آسمانی، تمام چیزا بلده از تو ممکن آسته؛ ای

جام ره از مه دُور کُو، مگم نه دَ خاستِ ازمه، بلکه دَ خاست-و-اراده خود خو.^{۳۷} وختیکه پس آمد و دید که اونا خاو رفته، او دَ پترُس گُفت: ”شِمعون، خاو اُستی؟ آیا نَمیتِنستی که بلده یگ ساعت بیدار بُمنی؟^{۳۸} بیدار بشید و دُعا کُنید تا دَ آزمایش قرار نگیرید؛ روح واقعاً میخایه، ولی جسم ضعیف اُسته.“^{۳۹} او بسم رفت و قد امزو توره دُعا کد.^{۴۰} وختیکه پس آمد، بسم اونا ره دَ خاو دید، چراکه چیمای ازوا از خاو گرنگ شُد و اونا نَمیدِنست که دَزو چیزخیل بُگیه.^{۴۱} او دفعه سوّم آمد و دَزوا گُفت: ”شمو هنوز ام خاو اُستید و اِستراحت مُونید؟ بس اُسته. امو ساعت رسیده. اینه، «باچه انسان» دَ دستِ گُناهکارا تسلیم دده موشه.^{۴۲} باله شُنید که بوری. اونه، کسی که مره تسلیم مونه میرسه.“

دستگیر کردن عیسی

^{۴۳} دَ حالیکه عیسی هنوز توره مُوگُفت، فوری یهودا یکی امزو دوازده یارا رسید و قد ازو قتی یگ دَل نفر که سوته و شمشیر دشت، از طرفِ پیشوایونِ عالی مقام، عالمای دین و ریش سفیدا آمدد.^{۴۴} و امو کسی که عیسی ره تسلیم موكد قد ازوا یگ نشانی اشته گُفتد: ”هر کسی ره که ماخ کدم، اونمو اُسته؛ او ره دستگیر کُنید و قد غدر احتیاط بُبرید.“^{۴۵} پس وختیکه یهودا آمد، او فوری دَ پیشِ عیسی رفته گُفت: ”اُستاد.“ و او ره ماخ کد.^{۴۶} اوخته اونا دَ بله ازو دست اندخته او ره دستگیر کد.^{۴۷} یکی امزو کسای که دَ اونجی ایسته بُود، شمشیر خو ره کشیده غلام پیشوای بُزرگ ره زد و گوشِ ازو ره مُنٹی کد.

^{۴۸} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا ما راهزن اُستَم که قد شمشیر و سوته بلده دستگیر کدون مه اُمدید؟^{۴۹} ما هر روز قد شمو دَ خانه خُدا بُودم و تعلیم میددم و شمو مره دستگیر نکدید. مگم ای کار شد تا نوشته های مُقدّس پوره شنه.“^{۵۰} اوخته تمام یارا او ره ايله کده دوتا کد.^{۵۱} ولی یگ آدم جوان که یگ رختِ کتانی ره دَ گردِ جان لُج خو پیچندد، از پشتِ عیسی مورفت. اونا او ره ام

دستگیر کد، ^{۵۲} مگم او رختِ کتانی خو ره ایله کده، جان لُچ دوتا کد.

عیسی د حُضورِ شورای یهود

^{۵۳} اونا عیسی ره د حُضورِ پیشوای بزرگ برد و تمام پیشوایونِ عالی-مقام، ریش سفیدا و عالِمای دین د اونی جی جم شدد. ^{۵۴} پترس از دور او ره دُمبال مُوکد تاکه د منه حولی پیشوای بزرگ داخل شد و قد پیره دارا ششت تا د بغلِ آتش خود ره گرم کُنه.

^{۵۵} د امزو غیت پیشوایونِ عالی مقام و تمام اعضاءِ شورا د تلاشِ ازی بود که یگ شاهدی د ضدِ عیسی پیدا کُنه تا او ره د قتل برسنه، مگم اونا هیچ شاهدی پیدا نَتست. ^{۵۶} غدر کسا د ضدِ ازو شاهدی دروغ دد، مگم شاهدی های ازوا یگ قد دیگه شی جور نمیمد. ^{۵۷} اوخته بعضی ها ایسته شده د ضدِ ازو شاهدی دروغ دده گُفت: ^{۵۸} ”مو شنیدے که او گُفت: ’ما ای خانه خدا ره که قد دستِ انسان جور شده بیرو مونم و د مدت سه روز یگ خانه دیگه آباد مونم که قد دستِ انسان جور نشده بشه.‘ ^{۵۹} ولی د امزی باره ام شاهدی ازوا یگ قد دیگه شی جور نمد.“ ^{۶۰} اوخته پیشوای بزرگ د حُضورِ ازوا ایسته شد و از عیسی پُرسان کد: ”آیا تو هیچ جواب نمیدی؟ ای چیز خیل آسته که امیا د ضدِ تو شاهدی میدیه؟“ ^{۶۱} مگم او چپ مند و هیچ جواب ندد. پیشوای بزرگ بسم ازو پُرسان کده گُفت: ”آیا تو مسیح، باچه خدای مُتبارک آستی؟“ ^{۶۲} عیسی گُفت: ”ما آستم، و شمو «باچه انسان» ره مینگرید که د دستِ راستِ قادرِ مُطلق ششته و د بله اُورهای آسمو مییه.“ ^{۶۳} اوخته پیشوای بزرگ کالای خو ره پاره کده گُفت: ”دیگه مو د شاهد چی ضرورت دری؟“ ^{۶۴} شمو کفرگویی شی ره شنیدید. صلاحِ شمو چی آسته؟“ پگ ازوا او ره محکوم کده گُفت که سزاوارِ مرگ آسته.

^{۶۵} بعضی کسا د بله ازو تف اندختو ره شروع کده چیمای شی ره بسته کد و او

ره قد مُشت زده گُفت: ”نُبوت کُو، کی زده؟“ پیره‌دارا ام او ره گِرِفته لت-و- کوب کد.

انکارِ پترُس از عیسی

^{۶۶} وختیکه پترُس هنوز د تاه، د حولی بود، یکی از کنیزای پیشوای بزرگ آمد ^{۶۷} و دید که پترُس خود ره گرم مونه. او سون ازو توخ کده گُفت: ”تو ام قد عیسای ناصری بودی!“ ^{۶۸} مگم پترُس انکار کده گُفت: ”ما هیچ نمیدنم و نموفامم که تو چیزخیل موگی.“ وختی او بر شده د دالیز درگه رفت، [د امزو غیت خرُوس بنگ دد.]

^{۶۹} امو کنیز او ره دید و بسم د کسای که د اونجی ایسته بود، گُفت: ”ای آدم یکی امزوا آسته.“ ^{۷۰} پترُس بسم انکار کد. بعد از چند لحظه کسای که د اونجی ایسته بود بسم د پترُس گُفت: ”یقیناً تو یکی امزوا آستی، چراکه تو ام یگ جلیلی آستی.“ ^{۷۱} اوخته پترُس د لعنت کدو و قسم خوردو شروع کد و گُفت: ”ما امی آدم ره که شمو د باره شی موگید، نمینخشم.“ ^{۷۲} د امزو لحظه دفعه دوّم خرُوس بنگ دد. اوخته پترُس توره عیسی ره د یاد خو آورد که دزو گُفتد: ”پیش ازی که خرُوس دو دفعه بنگ بدیه، تو سه دفعه مره انکار مونی.“ پس دل شی پر شد و او چخرا کد.

محکوم شدنِ عیسی

۱۵ امی که صبح شد، پیشوایونِ عالی مقام قد ریش سفیدا، عالمای دین و تمام اعضای شورا مشوره کد. بعد از مشوره اونا عیسی ره بسته کده برد و د پیلاتس تسلیم کد.

^۲ پیلاتس ازو پُرسان کد: ”آیا تُو پادشاهِ یهودیا اَسْتی؟“ عیسی دَ جوابِ ازو گُفت: ”خود تُو موگی.“ ^۳ اوخته پیشوایونِ عالی مقام دَ بله ازو تَهْمَت های کلو کد. ^۴ پیلاتس بسم ازو پُرسان کد: ”آیا تُو هیچ جواب نَمیدی؟ توخ کُو که دَ بله تُو چِیْقَس تَهْمَت های کلو مونه.“ ^۵ مگم عیسی بسم هیچ جواب نَدَد، بطوری که پیلاتس حَیرو مَند.

حُکم کُشتونِ عیسی دَ صلیب

^۶ والی دَ هر عید یگ بندی ره بَلدِه مردُم ایله مَوکد، هر کسی ره که اونا میخاست. ^۷ دَ امزو غیت یگ آدم دَ نام باراباس قد دیگه یاغی های که دَ دورونِ شورش مُرتکب قتل شُدُد، دَ بندی خانه بُود. ^۸ مردُم دَ پیشِ پیلاتس اَمَد و ازو خواهش کد که مُطابقِ رَسَمِ همیشه بَلدِه ازوا امو کار ره انجام بَدیه. ^۹ اوخته پیلاتس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بَلدِه شَمو ایله کنُم؟“ ^{۱۰} چُون اُو پَی بُرد که پیشوایونِ عالی مقام عیسی ره از رُوی همچشمی تسلیم کده. ^{۱۱} مگم پیشوایونِ عالی مقام مردُم ره دَ شور اُورد تا پیلاتس ره وادار کُنه که دَ جای عیسی باراباس ره بَلدِه ازوا ایله کُنه. ^{۱۲} پیلاتس بسم ازوا پُرسان کده گُفت: ”پس قد کسی که شَمو اُو ره پادشاهِ یهودیا مَوکید، چیز کار کنُم؟“ ^{۱۳} اونا چیغ زده گُفت: ”اُو ره دَ صلیب میخکوب کُو!“ ^{۱۴} پیلاتس ازوا پُرسان کد: ”چرا؟ چی بدی کده؟“ ولے اونا کلو تر چیغ زده گُفت: ”اُو ره دَ صلیب میخکوب کُو!“

^{۱۵} ازی که پیلاتس میخاست مردُم ره راضی کُنه، باراباس ره بَلدِه ازوا ایله کد و عیسی ره بعد از قَمچی زِدو تسلیم کد تا دَ صلیب میخکوب شُنه.

عسکرا قد عیسی ریشخندی مونه

^{۱۶} عسکرا عیسی ره دَ داخلِ حولی قصرِ والی بُرد و تمامِ عسکرای یگ قشله ره جم کد. ^{۱۷} اوخته اونا یگ چپنِ ارغوانی دَ جان شی دَد و از خار یگ تاج بافته دَ

سر شی ایشْت ^{۱۸} و دَزُو سلامی زَدو ره شُرُوع کد و گُفت: ”دَرُود دَ پادشاهِ یهودیا!“ ^{۱۹} اونا قد نی دَ سر شی میزد و دَ بِلَه شی تُف اَندخته دَ برابر شی زانو میزد و اُو ره اِحْتِرام مُوکد. ^{۲۰} بعد ازی که اُو ره ریشخند کد، اونا چپِن اَرغوانی ره از جان شی بُر کده کالای خود شی ره دَ جان شی دد.

میخکوب شُدونِ عیسی دَ صلیب

اوخته اُو ره بُرو بُرد تا دَ صلیب میخکوب کُنه. ^{۲۱} اونا یگ راهگذرِ قیروانی ره که شِمعون نام دَشت و آتِه سِکندر و رُوْفُس بُود و از اَطراف میمد، مجبور کد که صلیبِ عیسی ره دَ شانه خُو بُره.

^{۲۲} پس اونا عیسی ره دَ یگ جای دَ نامِ گُلگتا بُرد که ترجمه شی «کاسه سر» آسته. ^{۲۳} اوخته اونا شرابِ انگور ره که قد موادِ مُر گت شُد دَزُو دد، مگم اُو قبول نکد. ^{۲۴} بعد ازو اونا عیسی ره دَ صلیب میخکوب کد و کالای شی ره تقسیم کده دَ بِن خُو پشک اَندخت تا بِنگره که دَ هر کُدم شی چیزخیل میرسه. ^{۲۵} ساعتِ سوّم بُود که اُو ره دَ صلیب میخکوب کد. ^{۲۶} جُرم شی اینی رقم نوشته بُود: «پادشاهِ یهودیا.»

^{۲۷} اونا دُو راهزن ره ام قد ازو دَ صلیب میخکوب کد، یکی ازوا ره دَ دستِ راست شی و دیگه شی ره دَ دستِ چپِ ازو. ^{۲۸} [دَ امزی رقم نوشته کلامِ مُقدّس پوره شد که مُوگیه: ”اُو از جُمْلَه خطاکارا حساب شد.“]

^{۲۹} کسای که ازونجی تیر مُوشد اُو ره توهین-و-تحقیر کده سر خُو ره شور میدد و مُوگفت: ”تُو که خانه خدا ره خراب مُوکدی و اُو ره دَ مدتِ سه روز آباد مُوکدی، ^{۳۰} خود ره نجات بدی و از صلیب تاه بیه!“ ^{۳۱} دَ عینِ رقم پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین ام قد یگدیگه خُو ریشخندی کده مُوگفت: ”اُو دیگرو ره نجات دد، مگم خود خُو ره نجات دده نَمیتنه. ^{۳۲} بیل که امی مسیح، پادشاهِ اسرائیل

امی آلی از صلیب تاه بییه تا مو بنگری و ایمان بیری. “امو کسای که قد ازو د صلیب میخکوب شدد ام او ره دو-و- دشنا میندد.

مرگ عیسی

^{۳۳} از ساعت ششم تا ساعت نهم تریکی تمام زمی ره گرفت. ^{۳۴} د ساعت نهم عیسی قد آواز بلند چیغ زده گفت:

”ایلوئی، ایلوئی، لَمَّا سَبَقْتَنِي؟“

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدای مه، خُدای مه، چرا مره ایله کدی؟» ^{۳۵} بعضی کسای که د اونجی ایسته بود وختی ای ره شنید، گفت: ”اونه، او الیاس ره کوی مونه.“ ^{۳۶} اوخته یگ نفر دویده یگ اسفنج ره پُر از سِرکه انگور کد و د سر یگ نی بند کده دزو پیش کد که وچی کُنه و گفت: ”بیل که بنگری که الیاس مییه تا او ره تاه بیره، یا نه؟“ ^{۳۷} د امزو غیت عیسی قد آواز بلند چیغ زده جان دد.

^{۳۸} و پرده خانه خدا از باله تا زیر دُو پاره شد. ^{۳۹} قومندانانی که پیش روی عیسی ایسته بود، وختی دید که عیسی چی رقم جان دد، او گفت: ”راستی که ای آدم باچه خدا بود.“

^{۴۰} چند خاتو ام د اونجی بود که از دور توخ موكد؛ د مینکل ازوا مریم مجدلیه و مریم آبه یعقوب ریزه و یوشا بود و امچنان سالومه. ^{۴۱} آمیا وختیکه عیسی د جلیلیه بود، ازو پیروی موكد و او ره خدمت موكد. غدر خاتونوی دیگه ام د اونجی بود که قد ازو د اورشلیم آمدد.

دفن کردن عیسی

^{۴۲} شام شدد و ازی که امو روز، روز تیاری یعنی یگ روز پیش از روز آرام بود،

^{۴۳} یوسف با شنیده رومه که یکی از اعضای محترم شورای یهود بود و ام د انتظار پادشاهی خدا بود، د دلیری د پیش پیلاتس رفت و جسد عیسی ره ازو طلب کد. ^{۴۴} پیلاتس تعجب کد که عیسی ایقس زود مرده. اوخته او قومندان ره کوی کده ازو پرسان کد که آیا او گاه مرده؟ ^{۴۵} وختی پیلاتس از قومندان شنید که او مرده، جسد ره د یوسف تحویل کد. ^{۴۶} اوخته یوسف رخت کتانی خرید و جسد ره از صلیب تا اورده د رخت کتانی پیچند و د قبری که د قاده کنده شد، ایشته و یگ سنگ ره د دان قبر لول دد. ^{۴۷} مریم مجدلیه و مریم آبه یوشا دید که جسد د کجا ایشته شد.

دوباره زنده شدن عیسی

۱۶ ^۱ وختیکه روز آرام تیر شد، مریم مجدلیه و مریم آبه یعقوب قد سالومه مواد خوشبوی خرید تا رفته د جسد عیسی بمله. ^۲ پس اونا صباح گاه روز یگشمبه د وخت آفتو بر شدو د سر قبر رفت. ^۳ اونا قد یگدیگه خو موگفت: ”امو سنگ ره کی بلده مو از دان قبر لول بدیه؟“ ^۴ وختی اونا توخ کد، دید که امو سنگ کته از دان قبر لول دده شده.

^۵ امی که اونا د قبر داخل شد، یگ آدم جوان ره دید که چپن سفید د جان شی بود و طرف راست ششند و اونا بیم کد. ^۶ مگم او دزوا گفت: ”بیم نکنید، شمو عیسی ناصری ره موبالید که د صلیب میخکوب شد. او دوباره زنده شده؛ او د اینجی نییه. اینه، ای جایی آسته که اونا او ره د اینجی ایشند. ^۷ آلی بورید د یارای شی و د پترس بگید که او از شمو کده پیش د جلیلیه موره و شمو او ره د اونجی مینگرید، امو رقمیکه او دز شمو گفتد.“

^۸ اونا از قبر بر شده دوتا کد، چراکه اونا ره لرزه گرفتد و اونا حیرت زده شدد؛ اونا د هیچ کس چیز نگفت، چون ترس موخورد.

^۹ [وختیکه عیسی صَباح‌گاهِ روزِ یگشَمبِه دُوباره زنده شد، اُو اوّل دَ مَریمِ مَجَدَلِیَه که ازو هفت جنِ ره بُر کدُ، ظاهر شد. ^{۱۰} مَریم رفت و کسای ره که قد عیسی بُود و ماتم می‌گرفت و چخرا مُوکد، خبر کد. ^{۱۱} وختی اونا شنید که عیسی زنده شده و دَ وسیله مَریم دیده شده، اونا باور نکد.

^{۱۲} بعد ازو عیسی دَ شکلِ دیگه دَ دُو نفرِ ازوا دَ حالیکه سُون اطراف مورفت، ظاهر شد. ^{۱۳} اونا رفته دَ دیگرو خبر دد، مگم اونا دَ تورای ازوا ام باور نکد.

^{۱۴} چند وخت بعد عیسی دَ امزو یازده یار که سرِ دسترخو شِسْتد ظاهر شد و اونا ره بخاطرِ بے‌ایمانی و سخت‌دلی ازوا سرزنش کد، چراکه اونا دَ تورای کسای باور نکد که اُو ره بعد از دُوباره زنده شدون شی دیدد. ^{۱۵} اوخته اُو دَزوا گُفت: ”دَ تمام دُنیا بورید و خوشخبری ره دَ تمام مخلوقاتِ اعلان کنید. ^{۱۶} هر کسی که ایمان میره و غُسلِ تعمید میگیره نجات پیدا مونه، مگم هر کسی که ایمان نَمیره، اُو محکوم موشه. ^{۱۷} و اینیا نشانی‌های آسته که ایماندارا قد خُو دره: اونا دَ نامِ ازمه جنیات ره بُر مونه، دَ زبونای نو توره مُوگیه، ^{۱۸} مار ها ره قد دستای خُو باله مونه و اگه زارِ کُشنده ره وُچی کنه دَزوا کُدم ضرر نَمیرسنه و اونا دستای خُو ره دَ بله ناجورا میله و اونا جور موشه.“

^{۱۹} مولا عیسی بعد از توره گُفتو قد ازوا سُونِ آسمو بُرده شد و دَ دستِ راستِ خُدا شِسْت. ^{۲۰} و یارا بُرو رفته خوشخبری ره دَ هر جای اعلان مُوکد و دَ عینِ حال مولا قد ازوا کار مُوکد و کلامِ خُو ره قد مُعجزه‌های که انجام موشد، تصدیق مُوکد.]